

de pulsant, et inoxidant, ag q' moroi obij' adesp. Hec
eo eo plicanda n' p'cau' p'agim' infemori p'ulobstructioni,
quz vexat' p'ienit'

2

U' verq, contriqz q' opinionoz explicem,
et hucan' p'emitere oportet naq, et indoz sp'occi im-
p'roff. Canel aliud' quz image vicaria obij' quz ab obij'
inmittit, et qua iuvat p'ca' ad sp'occi ex p'roffz. seu actualz
obij' in omz elicitioz. Oportet etiq' sp'occi imp'roffz distingue-
re ab exp'roffz. Ex p'roffz aut' ip'ca' actuali d'no. Imp'roffz aut'
p'ca' actuali vicaria obij' image, quz p'ca' iuvat ad adu'scendz.
Oportet deniq' dupliq' claz' distinguer' sp'occi imp'roffz. Sp'
occi imp'roffz, alia e' sensuili' in actu alia, alia intelligibi-
li. 1^a statuit ad adu'scendz p'ca' sensuili' v'g occidit, 2^a
ad adu'scendz int'z.

3

In q' ep'isq' p'redictoz sp'occi, prova-
rit' p'ca' manifestemus. 1^a dant' sp'occi sensuili' et in actu
ex ternis. P'cedat: obij' p'ca' intra sp'occi v'ffz, aliq' ag' in
p'ca' v'ffz q' inmittit sp'occi sui. P'ca' eoz q' n'ile ag' in
actu, q' ag'at, nisi nemo sp'occi inmittit. P'cedat: si
obij' nil agit in p'ca' v'ffz, n' e' aut potius videat, quando p'ca'
e' sensuili', et quando ad sensuili'.

4

P'ca' v'ffz, occurrendo ad iug-
andz simplici' in' seculy, et rei coloratu. V'ad quo-
niz nec simplici' nulla d'quanti' rade, aut d'pectura p'cedat

sententia, et ita in proprio imaginam obla oij anubi in saig
 aliqua species relicta fuit in seorsio interno, unde nec
 imaginatio procedat: q^a quando obij v^o visu fuit, immisi
 aliqua species, quz post relinquit. Dico l^o 3° q^a finitudo
 in graues sensus interni eoz modo efort^o ces post visionz
 obij, acante itz, q^a quia falsu e^o nullo, quimunquz vi-
 diu coloratu, n^o potest itos imaginare; quia utz eoz aliqua
 modo vidit, facile in fantasia, coloru ad pingui^o fantasia
 verso modo a facta q^a post visionz obij, acante itz: q^a aliqui
 reliquit imp^o s^o in phantasia; hoc autz vocam species

ca 1
3° p^o

Dico species imp^o s^o intuitive proxima. immensissima e^o int^o dei
 hypoteticu. Dico l^o q^a sicut cogitatio maalis, indiget ad noscendy ma-
 alitate, specie imp^o s^o sibi proporcionate, sicut maali, sicut
 i^o ad noscendy sp^o spirituale, indiget ad specie sibi proporciona-
 ta. scilicet intuitive. Dico l^o autz q^a species imp^o s^o ad qu-
 ai ad inuicem obti^o p^o, eoz ipse resultantz. unde dicitur vulgare
 loquuz ab inuicem specie p^o notitia; et qui species maali i-
 notia eoz, ut eoz ipse p^o excel^o, eoz p^o inuicem sp^o spirituale: q^a loqui-
 tur species intuitive, et sp^o spirituale.

Alit^o omz probant, eozco,

q^a ad sp^o spirituale eozco, p^o remissioni eozco eoz, quz
 inuicem p^o statu conueni ad corpus: q^a aliqua species relin-

N^o ego cog^o, et a signo dissipat^o, oia efficiens aliquid operat^o imp-
 a p^o q^o ip^o n^o debet immutari a p^oso, et pass^o immutare. D^o vi-
 sua nil agit inob^o: n^o debet immutare obtu^o; aliter q^o p^oca-
 ad obtu^o p^osentia^o detra^o ad vidend^o, et nunqu^o obtu^o absente
 detra^o inferri^o zeelo, aliquid d^o auerre, et p^osentia^o obtu^o ip^o
 p^oo, ut se doiret. Nec, q^o obtu^o p^osentia^o nil potest p^o p^oea-
 pacis imp^oso.

W.

Objection^o 2°: L^o om^o Corp^o colorata inob^o, et
 singuli insiantib^o emittunt sp^oci^o sui, in? Sed neuxypo-
 lost^o alic^o. Probat^o 1° par^o mixt^o: n^o inexactitudi^o, et sup^o f^o
 sua^o illa sp^oci^o multiplicat^o, quando nulla adst^o p^oca^o
 qu^o mixt^o. Probat^o 2° par^o: si Corp^o colorat^o sol^o imm-
 uti sp^oci^o sui, quando adst^o p^oca^o, ad qu^o immutat^o, sequ-
 nit^o, q^o Corp^o detra^o ad p^osentia^o sp^oci^o p^o p^osentia^o p^o
 q^o Corp^o immutat^o a p^oca^o: q^o p^oca^o aliqu^o qual^o p^oca^o in car-
 pore videndo, ut Corp^o detra^o ad immutand^o sp^oci^o: q^o ab-
 surdissim^o. Ecce xat^o nostro modo discurrerem^o sp^o.

W.

Nec,
 eligendo 1° parte^o disjuncti, negando q^o 1° parte^o mixt^o,
 cuius p^oca^o fals^o. Cuius n^o inutile, aut inexactitudi^o,
 q^o Corp^o inob^o, et singuli insiantib^o p^oca^o su^o ubi^oca^o,
 sua^o q^o p^oca^o, sic, nos, q^o p^oca^o sp^oci^o sui. Nec pro-
 ferri debet urgete Althomifas, qui a se sunt sensant^o po-
 ni zeote sine sp^oci^o p^o emisso^o estu^oio^o lucis, aut alio^o

et magis coloris nigri, sicut in sensu, aut in...

Nota

De se est in se, negando magis suum. Ad probandum, ne-
 go magis, et ad probandum. Imagines rerum
 suarum possunt esse in se. Deinde de speciali specie
 imaginis albi, et tunc in se albi, et in se nigri in se
 se dicunt, et in se potentes, et possunt se in se in-
 tu, ut sequitur. Facit. q. n. omnes imaginis rerum
 raris in se dicunt. Nota apriori e, q. dicitur quod
 unquam, quod in se talis p. n. talis imitatio unquam, et p.
 quodam participatio analogo. Quia factum e in se in
 ad placitum. Pars representativa albi, et nigri in se in se
 a, quodam se in imaginis dicuntur rerum. 2. n. simi-
 gines p. n. talis imitatio unquam.

17

Nota 1. speciei improprie

sententia re integravit diversitas. Nota: q. unoquoque ob-
 stantia producit speciem suam, et refertur speciei propriae
 alio. An si fuerit 1. q. si fuerit pars albi e alba, et
 terra nigra, albus tamen, et niger, n. possunt pariter unum,
 et eandem speciem. Sicut dicitur: q. si par. ob. nisi regit aliquo
 Corpore opaco in se posito, manet in se speciei alterius
 alio, quod n. legitur: q. speciei, que manet in se ab speciei, q.
 ut abijt.

Nota 2. speciei intellectuales et indivisibiles. Nota:

Sumit ex una quatuor spiritibus, quatuor in appropina-
ta subto, cui intoret, Cui autem subto sit simplex, ut po-
to spiritum, neque heat partes intoret, et quatuor, qui
recipit simplex debet esse, partes quatuor exere. Nota 3^a de
ad hominibus, species impressa non est, ubi representat
seu virtualis, seu actualis, aut non differet ab speciei
prosa.

Nota 2^a, quod species sensus non sentiunt ipse, ut quod di-
ly, ut quoque. Nota 1^a quod aliter quando videm partes, duo vid-
nem, et imaginem partes, et partes ipse. quod dicitur pro-
reg. Nota 3^a videm partes media imagine, seu specie.

Dicitur: Quando speciei coloris intoret in speculo, et refra-
tu ad secundu videm ipse speciei, et sentiunt, ut quod Nota
quod speciei potest utique sentiunt, ut quod si intoret recipit
stabilis in aliquo subto extra sensu nostrum, minime
vero, quando recipit in nostro sensu, ut transferant in
medio.

Nota 2^a Cui pluribus in speculo non videm speciei ubi colo-
rati, et immixti ubi ipse. Nota 3^a ubi videm speciei ubi
notat, quod si speciei ipse videm, semper apparet ubi
stabilis ubi ubi recipit, et nunquam apparet pro-
notat, et quod apparet multo pro functione, quando ubi ubi

ad assensum potest vocari habitus. 2^a autem habitus ad
 subiectum educat, et sic probat: quod ista facultas nunquam
 existit nisi deus operatio actus. Sicut deus actus repetitio,
 semper existit. Aliunde multum impropositio in ac-
 tibus ad productionem habitus. Ingressa relucet perfectionem
 habitus, quae excedat perfectionem actus. 3^a actio tribuit
 deus productionem habitus.

Duo munera Coercet habitus

in parte 1^a illi inclinatio (si sit libera) ad actum, ut
 per se in se, qui frequenter iurare solent. For-
 titer enim in modum propositum animi ad: tenent, ut
 i. iurandi. 2^a per ad peccata, ut facilius operentur. Hoc
 est cooperatio spiritus. Dubium tamen, an habitus ad: non po-
 t. praeiudicium deueniendo eiusdem ad productionem actus, an
 tantum moraliter.

Quod in specie habitus praeiudicium deuenit.

ad, quod facilius de peccata, et habitu cooperantur facilitatem in se-
 ly ad operandum, et sic in operando, ad in se cooperatio ac-
 tuali sentiri in eorum animi conatu, ad minus vix inpen-
 dim, quod cooperatur, quod in laborum: 3^a scilicet quod potest
 ad iurandum ad aliqua de peccata habitus est casus in eo cooperantur
 ante ad motu, quod ad peccata debent in se, qui ad alios
 iudicium ponderis elevat. De subiecto habitus magis dispensat.
 Iniqui volunt, nulla per naturam inclinatio habitus, frequenter

221
posteriori habitus, sic expressa nunquam volens fieri
1^a autem defectus habitus, aliquid in sensu exteriori, et fa-
cultate interiori nulla Cooperim^{us} facultate volens in
repositio actus. 2^a neq^{ue} sensus exteriori, neq^{ue} facult^{is} inter-
iora acquirunt habitus. Nihilominus: nemo vix indolis, aut
facilius videt cog^{it} a se videri, ne molius, aut fa-
cilius videt post repositio^{em} multam multationem

¶ Item post
fieri inordinata a se ipso deus per prius habitus 1^a par-
te. 2^a si habitus dicitur prius a se ipso a se ipso, debet recipi,
et recipere in ea parte, ubi exercet^{ur} actus: aut vol^{ens} ca-
sus fieri applicat^{ur}, prout deus nunquam producat^{ur} in-
bitu^m a se ipso. 3^a deo recipere, ubi ad exercet^{ur} actus
a se ipso: 2^a recipit^{ur} in ea quatenus 1^a pot^{est} ad movend^{um} hoc,
illo modo digno, aliquid aut, quatenus 1^a vult pot^{est} 2^a facilius
exercitatio impiorum voluntati: 3^a vult facultat^{is} acqui-
rum habitus.

Obijci^t 1° pot^{est} natus n^{on} ff Capax habitus, aliquid in
fanta^{ta} et pot^{est} exercitatio ff pot^{est} natus. Probat^{ur} mai^{or}: q^{uod} ff
1° pot^{est} natus pot^{est} acquirere habitus, pot^{est} nutritiva, et aliq^{ui}
fili^{is} illis acquirere, q^{uod} nos n^{on} v^{er}um. Disting^{uit} mai^{or}:
pot^{est} omnino natus 1° mai^{or}, qu^{is} immediate n^{on} ff
paci habitus, Deate: pot^{est} immat^{ur} natus; mediato^{rum}
liber^{is}, n^{on} ff Capax habitus, neq^{ue}. 2° qu^{is} in exercitio depe-

pendet ab imperio voluntatis. Sunt mediato sensu
 boni, potentia habitus acquirere. ^{P¹¹} ¹
 n^o ad mirum habitus, ut in nutritiva, visiva, auditiva,
 &c.

In fine sensus exteriori ff. mediato liberi; q^o exiit a pot^o
 est habitus. Nam autem sensus exteriori pendet in exor-
 catio ab imperio voluntatis: q^o Probat autem q^o prohibet
 o voluntas aperiunt oculos, ut visam, lillos claudunt,
 ne visam: q^o Negant, etiam prohibitionis, et probationis
 casus. Volunt n^o potest imperare, q^o oculus videt, pos-
 sit oib^o requisitis; q^o oculi n^o pendet in exortio ab impe-
 rio voluntatis: solum potest voluntas imperare ut pot^o spontanea
 loco motiva claudat oculos, et faciat, no sicut subrequi-
 sitis ad videndum. Notandum q^o oculi immediate dependat
 in exortio videndi a pot^o, et q^o pot^o ad mot^o spontanea
 et dependat, et proxime sit mediato liberi, et Caparra
 bus.

32 In fine itaq^o intellect^o proposita evidenti oib^o n^o potest
 imperare a pot^o, ne casus pot^o: q^o n^o meritis liberi; q^o inq^o
 Caparra habitus. Distinguitur sequens q^o n^o mediato liberi; et
 pot^o actus evidenti. Secundo; respectu aliorum actus nego. Si
 maius d^o sequens. Quomodo intus n^o dependat ab impe-
 rio voluntatis quomodo exercitum actus evidenti; dependat tamq^o
 ad ascensum parvaveri: no propositi utrimq^o xob^o pot^o

32
potest voluit imperare intus, ut hinc patet, quod ab-
lecti partem a se non habet. Ad summum q^d probat in facta, q^d in
tuo n^o Capax habitus, quod ad actum, n^o q^d ab-
tute n^o Capax habitus.

33

Ad probationem istam intelligitur nota,
q^d intus e^t mediate liber et q^d aliquando q^d obla^{ta} coactio-
nis incertitate speciatim, n^o pro conatu ventis aliquando
hanc, aliquando it^{er}u^m speciatim spectat. Unde infra, q^d
act^{us} habitus facultatis coactio, V^o logica in intentione
q^d intus sit mediate liber ad respondendum eas coactio
veritates si proponant, et q^d sit mediate iⁿ ad spectare
nata^m species eam^um veritatis, et ut^{er}q^{ue} proponant. S^{ed} q^d
n^o q^d intus acquirere potest habitus, quibus loqu^{er}is acqui-
rit p^{er} facultatis existant^{is} eas^um species, quibus coactio
intus veritates it^{er}u^m agnoscit.

Obijci^o 2°: hoc potest ad in-
clinanda pot^{er} ad actum; et s^{ed} voluntas e^t Capax inquam
inclinatione^m voluntatis acquiri^t habitus. Dissing^uitur
habit^{us} pot^{er} ad inclinatione^m pot^{er} ad actum inclinatione^m e^t in-
ta, neq^{ue} inclinatio^m h^{ab}et inata, deo. Habit^{us} innate in-
clinat^{ur} ad actum, q^d n^o s^{ed} p^{er} pot^{er} ad illud, et it^{er}u^m facultatis, q^d
act^{us} facult^{er} proximare actum, quibus inea^m pot^{er} et h^{ab}et
act^{us} proximat^{ur} ad actum vocat^{ur} inclinatio.

33

Obijci^o 3°: facultas

Cyrtizandi provenit unico ab actu actiu; d habui actiu
 respectu unico in intus; q^a p^a exequutio n^a acquisita
 bitu. R^ao maiu: q^a act^o cyrtizandi e^a artificiu, cu
 si fieri autz unus provenit ab alio. R^ao minui: q^a hab
 ut^o actiu n^a potest respectu in p^a n^a d^a noscitur. q^a p^a p^a p^a
 intus.

36 R^ao, q^a d^a in actib^o duplex dat^o habui, et doctri^o et
 usui. In facultat^o exercendi ab actu (quod e^a foga) u
 terq^o habui respectu intus; et in facultat^o exercenda
 aliqua d^a p^a exequutio, hab^o doctri^o p^a intus,
 et habui usui in p^a d^a facultate exequutio. Vnacti
 vi hab^o usui analogo i^a acty^o h^o nom^o acty^o

Capitulum 3°

De facultate nutritiva

37 Vitam nutritivam p^a n^a aliudq^o p^a immutandi alimentis,
 illudq^o docentem in p^a p^a alii. Sed ut^o ea immutatio n^a fiat,
 nisi p^a p^a, et ut^o p^a p^a, incise. q^a d^a y^o nutritiv^o et
 nam^o plures aliz facultat^o, illiz d^a p^a p^a p^a p^a
 cipalior^o p^a p^a V^o facultate fermentativa in alterandis
 alimentis p^a p^a d^a ex m^a p^a p^a. Necnon ex
 ceteris incipit in actu, ubi e^a p^a p^a, q^a p^a p^a p^a
 d^a p^a p^a, et p^a p^a in p^a p^a, ubi d^a p^a p^a p^a
 mag^o p^a p^a, q^a p^a p^a

dicitur per se deservire nutritioni, quod si sit inducitur sicut
 tunc alimentum in suo statu alio. Dicitur sicut modo videtur de nu-
 tritu intro, et in reliquis vegetabilibus. Nutritio humana dicitur in-
 productione uniusmodi ad rationem magis, et sicut, in pro-
 ductione etiam secundum carnem innovamur. Nutritio reliquorum
 vegetabilium dicitur in productione novae partem ad innovamur
 sicut in materia alimenti ultimo disposita.

92. Inquis, quomodo sit
 pars, et rigorose causa efficiens respectu nutritionis? Potest
 idem dubitari, an vivens sit pars causa dispositiva ali-
 menti, quod illud per se fiat donec sit proximo aptum ad recep-
 tionem ad, et tunc ad universales introducatur ad ad exi-
 gentiam magis dispositam; an vero ipsi vivens, quod nutritur sit causa
 efficiens causa rursus in ratione, et productiva novae sicut?
 Res,

93. ipsi vivens, quod nutritur est causa productiva novae sicut immu-
 tatione rationabilis; et novae uniusmodi substantialis immutatio-
 nis. Probat: si debet tribui effectus causae universalis qu-
 ando ad se causam partem proportionata; dicitur vivens dicitur pro-
 portionata ad productionem novae sicut immutacione. q. Nam me-
 ritum: quod vivens non inferioris perfectionis occurrat producenda et
 in seipso semper sufficienti applicatur; et tota nutritio fiat in
 seipso.

This is the first of the series of papers
 which I have prepared for the
 purpose of illustrating the
 principles of the new system
 of agriculture. It is intended
 to be used as a text book
 for the students of the
 Agricultural College, and
 also as a guide for the
 farmer in the selection
 of his crops and the
 management of his land.

The first part of the book
 deals with the general
 principles of agriculture,
 and the second part
 deals with the details
 of the various crops
 and the management
 of the soil. It is
 intended to be a
 practical guide for
 the farmer, and
 also a text book
 for the students
 of the Agricultural
 College.

The third part of the book
 deals with the details
 of the various crops
 and the management
 of the soil. It is
 intended to be a
 practical guide for
 the farmer, and
 also a text book
 for the students
 of the Agricultural
 College.

The fourth part of the book
 deals with the details
 of the various crops
 and the management
 of the soil. It is
 intended to be a
 practical guide for
 the farmer, and
 also a text book
 for the students
 of the Agricultural
 College.

Coloris, et lucis. = Auditus poa maadit p^aceptiva soni =
Olfactus poa maadit p^aceptiva odoris. = Gustus poa ma-
adit p^aceptiva saporis. = Tactus poa maadit p^aceptiva re-
liquarum quaru.

3. Ceteris autem facit inferos, q^d ang^l s^uo-
ru uniuscujusq^e sensus. Obvis visus e^t Corp^u lucidus, eo-
loratus. Obvis auditus Corpus sonorus. Obvis olfactus Cor-
pus odoratus, obvis gustus Corpus saporis praesens. Obvis tac-
tus Corpus aliqua ex reliquis qualibus Corporibus. = Ob-
via^l fructa sensus s^uo color sonus, odor sapor, et ac-
tiones tantivitas. = Nota, q^d lux ab aliquo dicitur par-
tiale obvis fructu visus; ab alijs pura dicitur advidentia
sensus color obvis fructu.

36. Dico: in d^eone visus debet ad-
di, eo p^aceptivus figuris: ang^l oculis d^enoscit^u ro-
tunditate quadrata, reliquas q^d figurar. = Dico: oculis
d^enoscit^u figuris inquantibus coloratis, n^o inquantibus
rotundis v^g. = Insurgit: quando quis videt s^uo p^aceptivum
rotundum, quamb^u ita nullo alio sensu attingat, d^enoscit^u
n^o solum eo coloris, et d^eno^l eo rotundum: q^d oculis p^aceptivum
rotunditate, ut d^eno.

37. Dico, q^d d^enoscit^u quidam s^uo p^aceptivum
eo rotundum, sed hoc n^o d^enoscit^u maadit oculis, et p^aceptivum
rotundum. Oculis videt coloris ex omnibusq^e ad hinc, quacumq^e
s^uo p^aceptivum, et videt hinc n^o videt hinc coloris: inde inferit in-

lineas eo tractus Corporis illius, praevidet, Corp
 eo rotundus. Necitas adeo facilius, ut aequaliter et sic so-
 lido fiat, quantum n^o adveat. Dico, ad quod sen-
 sus p^o tines p^o p^o ceptio figur^o. Res, p^o extimere adia-
 cing. Itaq^o, qui tangit, et qui videt sensus ut ex q^o nos-
 cit rotunditatis; h^octam^o discrimine, q^o tangens sen-
 sit itaq^o fructu p^o actionis tangendi; viciem aut^o p^o il-
 lam^o deducit ex color^o oculi lineis circumscripto.

33

organa sensus deventiam. Organum visus, sive oculi
 mixtae structura disposita cana. Cuius mechanis-
 my pass^o invenietur apud Modianos. Nos h^o itaq^o sp-
 endiose dabim.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

de quibusdam coloribus vitiosi. In hac de causa Sicut ap-
 paret. In medio reliquorum ad hanc usque vocat pupillam. De p-
 ossione ubi, et sicut apollaxi Choroidei.

37

2^a tunica vocat

retina propter figuram rotam, quae profert. Ista mox par-
 te oculi ambit, quae praecedentes. = 3^a dicit vitrea ab hu-
 more, quae includit, et cuscavit. = 6^a dicitur Chrysallina
 occupat similiter ab humore vitrea inclusit: propter nimiam
 subtilitatem vocat etiam aranea. Dux postrema tunica dicitur
 non propter ad diffinitionem reliquarum praecarum, quae communes ap-
 pellant. Nam videtur esse quae quatuor 13^{ae} solis, aut pene solis
 oculi ambiunt, aut postrema solis circumlegunt humorem
 vitream, et chrysalinam in centro positam.

38

Coloris humoris

1us vocat aqueus quae aquae similitudo est inveniunt post tunc
 et corneae. = 2us dicitur Chrysalin propter suam diapha-
 nitatem, namque parum humor, ut in se fluidus, et dux
 scilicet ad inspicere quae dicitur. = 3us nominat vitreus
 et est similis humor dicitur, et minime fluidus, quam
 minus densus, quae Chrysalinus. Iste est praecipue parte
 dponente organum visus missis aiji minus si aera vitrea

Disputari solet, in qua occuli pariter, fiat visus? Uednu
Haec ex opinione facti demonstret, et res o' n' magnimom-
enti.

59
Organum dicitur propter auriculam exterioram, quae eam
imaginetur, et ponit exitum partium. V' foramen valde for-
tis ducit usque ad annulum, qui pellicula quadam repleta
subtegitur. Hic annulus eadem pellicula vocatur tympanum,
propter magis similitudinem cum tympano militari. Inve-
niuntur praeterea quatuor officula, quae suis nominibus ro-
tantur: alterum dicitur malleus, alterum incus, alterum cubile, et
tercium aeneus straper. Post tympanum dicitur labium et straper
anaacutrotus in epistoma tympani dicitur p' cubile, et p' n'
n' su' fovea. Intrae cubile dicitur straper aeneus quon-
dam, qui nunquam tunc remouet. Sub hac explicatione
pulebrae asseruntur. Non enim, quomodo fiat auditus
varias undulationes aere externi moti a corpore sono-
ro, et in pingentis in tympanum auditus, et p' uaria mu-
nimenta ossis mallei, et incus, quae n' omnino ex-
plexata.

60.
De proxiore officio hoc notandum naxat, quod mu-
sus ore sonat, et equalia ossa haec in p' uero, et in tene-

Similiter rogamus, si in qua parte huius organi fiat a-
 uariatio? Uel quo difficult' res hic dubio, et proce-
 denti. Nec sufficienti ratione delecta sed. a sensu huius sen-
 sationi. Et certig' ad experientia, certitas scilicet huius orga-
 ni, n' fieri aut auditio.

Organus olfactus respicit interiora, quae
 a parte superiori sponitur exorsae, q' interiora foraminibus
 ubi h' sim' s'actet. Unde nomen accepit offi' Cerebri s'.
 Interiora namq' Cavitas oblonga unica, seu Cuticula, ad
 qua ex cerebro innuaz s'oz p'ueniunt, et delectant. I-
 Supra et infra s'z intra s'z Caput s'z duo tubercula, de-
 quib' aliqui asserunt, et oca in qua exoritur ad offe-
 ciondi. = Nota, q' subilia foramina offi' auditus s'
 ad n' descendent ad officium, et ad n' inspirata s', ut
 ostendit et ibat h' honores excrementi s'oz cerebri, et q' ma-
 xae demittat.

62.

Organus Gustus respicit in lingua, et palato.
 Nil notatu dignum h'et h' organizatio, nisi, q' epu-
 Caro tenora, et s'z s'z, ut in se recipere possit, et ibi-
 bore s'z s'z dispersos Cibum, ex quib' s'z s'z p'eci-
 piunt. = Organus Tactus respicit intoto Corpore, itaut p-
 arter oer s'z s'z sentire possit molitiz, duritiz, af-
 p'uitate, et similia accidentia Corporis d'angeritiz; ex
 qua q' cepione nascit dolor, frustio, Iucunditas.

Quamvis dixerim partem esse salutarem. Potero tamen
 nulla, apud aliquos, partem excoriorum hoc univer-
 sari pro. ne deosio diffidat incantant tamen
 minus modicorum. Sed neque tunc semper respiciunt
 esse sequentem (ingulunt) Quando a purgatio
 vulnerat in sensum doloris in ipse esse, et in dicitur
 se mentem tamen que auctorem doloris Caparis.

Caput 33

An sensus falli possit?

63 In nomine in actu obiecti, que a sensu accidunt necesse
 dicitur, nec discursive. Hoc potius supponenda, que
 precepsano. Itaque, quibus iudicium esse ab eis, aut tamen
 et, aut sonora, aut benedictio eorum, que illa videtur
 uat. et facti, et non sensu, et in iudicium.
 Pertinet et in nomine sensu, et dicitur ad iudicium
 apprehensio.

64 Non oportet in membris excitare doctrinam
 in iudicium Summarum anobis iudicium excoriorum, aut
 falsitate apprehensio. Dicitur, apprehensio, necesse
 pro ut, necesse falsi. Quomodo autem possit esse
 in, aut disformis esse? Sic excipimus. A parte potest
 esse disformis rei videtur in se; nunquam tamen potest esse
 dicitur esse in iudicium respectu. Sit exemplum: Viso modo de fa-

deo, & vero apprehendi aliquis motus aureus. Im-
 nos apprehendi dixit, & illi motus: prout & in se; prout
 te dixit, & suo obvio intuitu respectu: quod ita apertus sig-
 nat, & representat motus aureus, prout motus in unum au-
 xium & unicus illius obvis: motus autem auxio filio & ca-
 dunt, & sic est operis imago illius.

65

Supra hanc doctrina

no ad dicitur, tunc proficere: sensu facti possum, quod
 prout in se; facti autem non possum, quoad unum eorum obvis.
 1^a pars experientia probat: quod semper oculis aperti, quod
 reus non, ut cum videmus colorum eorum in glo, aut co-
 lorum varietate prospiciunt per unum triangulum.
 2^a pars probat: quod in predictis, et similibus casibus co-
 loris illi non sunt alia, quod certis locis, et ita quod visus
 modificat; atque hanc modificationem percipimus: quod percipimus
 in se, quod reus est: quod sensus autem suus prout obvis non fal-
 lit. Similiter de seuerionibus de auditu, tactu, &c.

66

Obje-

et si in Cuchari sua factum sensus autem suus prout obvis.
 Probat autem sensus per se percipit Corpus prout aspectavi-
 le; & nunc tale Corpus: quod percipit, quod nunc a fact-
 um. Obje: 2. Sopo Demons illius motus non sunt
 species Corporei falso assumpti, sunt autem sensus prout
 percipit Corp' coloratum, quod neutiquam ad, & Corp' coloratum e

in Cochleari p^ro: q^d Circa fuis obij n^o factid. Si 23. oc-
culus p^ro: q^d modi fectos lucis, vere, et ex^o existente q^d
amb^o intus fectis iudicet ee^r flaviter coloris: q^d n^o fectis
d^r intus accipit.

69. Dico^r inarguis, obij^o visus ee^r corpus colora-
ty. = Non equivoce totali, notandus, q^d corpus colora-
ty duo dicit^r, et corpus, et color. Corpus ee^r obij^o, q^d visus
color ee^r obij^o quo, et immediaty. Circa obij^o q^d potest acci-
erari, n^o vero circa obij^o, quo. = Dico: d^r obij^o quod ee^r p-
xus obij^o visus, q^d visus potest ee^r circa p^ro: obij^o factis. Dico
Quod obij^o p^ro: intelligim^r tantu^m obij^o quo, et imme-
diaty. Dico: q^d illud unice immediate attingit a fectis.
fctis obij^o n^o quod ee^r infect^r obij^o p^ro: et fctis deno-
minative attingit a fectis

Ad 33. arguit^r Dico: magis per-
fectionis intus respic^r fectis; notandus n^o p^ro: factis fectis
fctis fectis, quod intus. Quia apert^r intus rotacione: p^ro: fectis
fctis fectis intellectiva, quod fectis fectis, et fectis
fctis intus fectis p^ro: et p^ro: fectis fectis fectis fectis
fctis quod fectis fectis fectis. Dico: apert^r fectis intus, q^d
fctis unice p^ro: attingere obij^o p^ro: obij^o aut p^ro:

77
sensu d'vete re existenti: q' id, q' attingit a sensu pro
sensu, ac proximo existit. Intus ut pote p'fectio
tingere potest, et existere, atq' n' existere, et possibilis,
quod impossibilia: q' ex eo, q' intus attingat obz n' sequitur
lud reba existere: q' sunt illud attingat judicando
existere, cu' n' existat, p'culatibus erant, et falsis. Itaq'
q' intus possit falli, minime eo sensu, id p'veteri ama-
re p'fectione intus, et sensus imperfectione.

78
Hic rogabit,

quid illud sit, q' attingit a sensu, quando vulgari
dicunt falli? Exempli gratia, quividet sicut prob-
et intus sunt amaris, ut creari, ibi adeo oculo coloris, q'
virent n' adfuit. Nos oculos tribuim' intus, qui p'ci-
at eo coloris; n' vo' tribuim' sensu, qui videret id, q'
ibit. Quis itaq' quidibi p'cipiat oculus, ita n' fallat?

12 Int' Perturbato Immun' rebat in Jaise et quasq'
uare, tran' fentes, et facile de fructibus, modice d' duc-
ant. Ipsi colores facie p'venerunt ab agentis' valibus
intererant actu, facile q' pereunt. In hoc discurrerit
modo oculus certo n' fallit, q' reba ibi coloris adfuit,

quos videt, quamvis non sint stabiles, sicut corpora aëre
 29. coloris.

Phil. Novatores aut explicant. Dicunt in Sectione
 113. dicitur quod a corpore pura lucis diversis modis ferentia
 aëris radiis, et sic pulchra, et coloris varietatem. immo.
 Nunc ab hisce dicitur ab hac per dicitur, et Novatores in hoc
 uno factis dicitur Novatores, et nihil aliud est, quod certa lucis medi-
 ficata, talis modificatio potest contingi, et videri ab oculis. Ratio est
 coloris illi contingit, et videntur videri, et quia quia sit, et in quatuor
 coloribus, et sunt, videntur, et videntur.

In facili parte respice ad
 dicitur, et posuit, id est, et aëre attingit ab oculis, quando videntur
 dicitur facti, nil est, quod id, in quo, et videri videntur, et opini-
 onis, et si facti color. Similiter dicitur sensum, et dicitur, et
 videntur, et dicitur, et dicitur, et dicitur, et dicitur, et dicitur, et dicitur,
 id est, et dicitur, et dicitur, et dicitur, et dicitur, et dicitur, et dicitur,
 ad quod quia quodammodo peragata a corpore sonoro, et dicitur,
 et ad nos facti aëre. In facili Novatores dicitur motus videntur
 in aëre, qui certo modo afficit tympanum auditus.

Semp

tam de dicitur facti, quoniam videntur dicitur, multum

existente instanti, & sine producta si ab aliqua causa ratione
 Intra qualita Peripata, quae vocal' sonus, & aer undulabit
 et inegit in tympany auctu, eomodo, quo alioquin ex p
 ical. Ut sensus p^r ciperet obij n^o existens, p^r in auct' fueret in
 ratione, q^d apud p^roi soli intui d^r potis

76

Nota, q^d aliquo
 de fieri potest, q^d nul omnino videtur, aut, audiri, et
 tam iudicem, nos aliqua audire, aut videre. In oca
 usq^z oculus, aut auris tota n^o exercent: unde factum
 Soli exerceat intui falso iudicari. Quomodo dicitur na
 lud hie exee intui q^d sic explico. In sensu interno exercita
 fantasia coloru, aut sonu ty exercem^t, ac p^r ad ee obij
 coloru, aut sonu. Una p^r ad ee obij intui, coloru
 aut sonu, et intui ad huc iudicari occultu, aut auct' exercem
 xi, et tam nummodo fantasia exercet. Non infrequen
 accidit Amantibz, aut aliq^z venementi passione preoccup
 atis, ut nimia tristitia, luxuria, aut metu.

77

UNIVERSITY OF
MICHIGAN

Handwritten text, possibly a signature or stamp, located on the left edge of the page.

1800

Comité Sociou

Associaçao Patrio

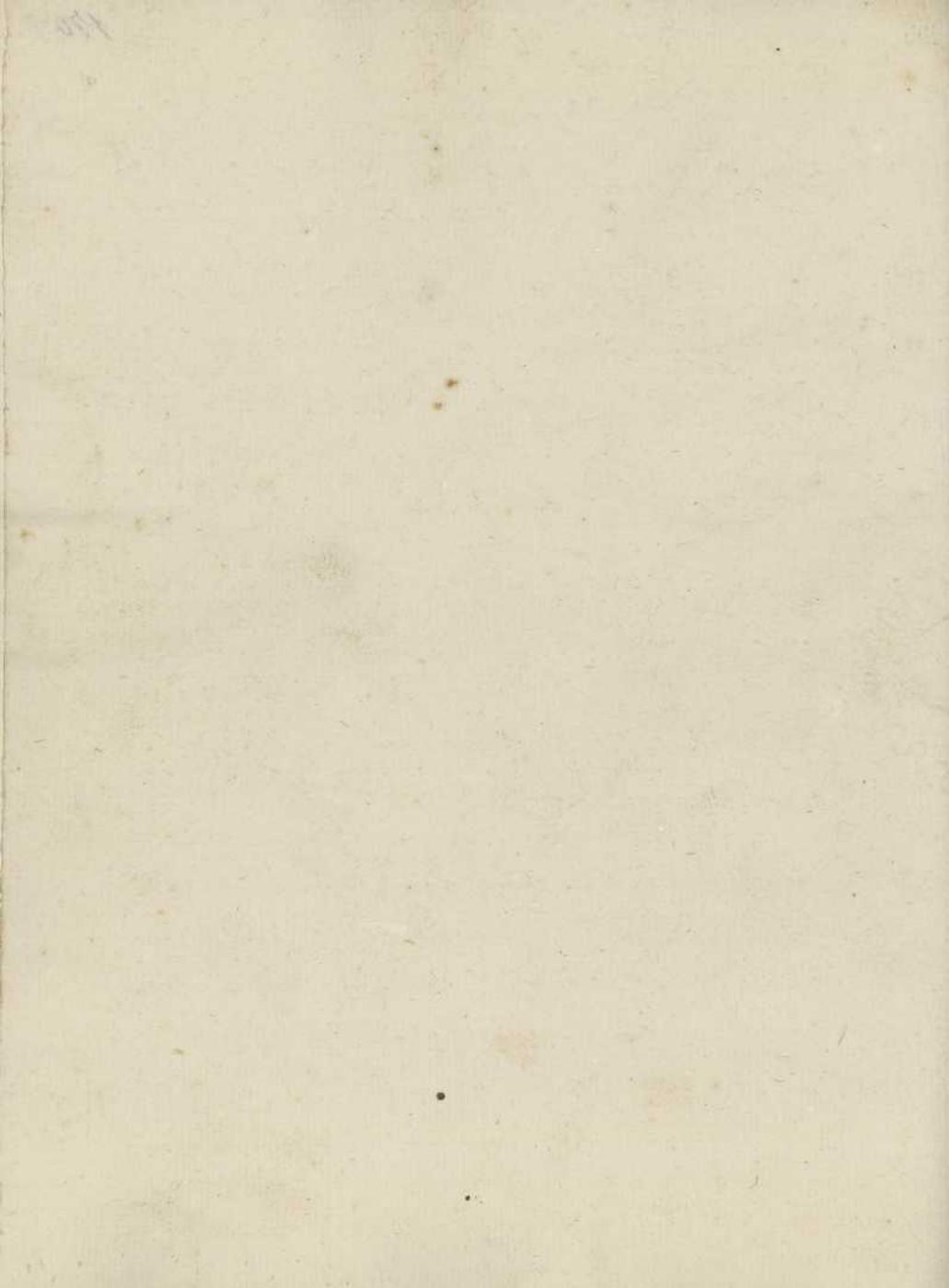
Quares

Comissão de Defesa

1800

Comité

Associaçao Patrio

Libert^{us}

De mundo universi, et proceris de Celo.

Capit^{ulum}

Mundi notio.

- 1ª Mund^{us} est spacia ex celo, terraq^{ue} coagmentata, atq^{ue} ex-
his naui, qu^{ae} intraq^{ue} stinent, At Arist^{oteles}, seu quis-
quis^{libet} huiuslib^{et} de mundo ad Alexandr^{um}. Unde mundi
nomine intelligim^{us} univers^{am} hanc Corpore^{am} ma-
chinq^{ue} celo, et elementis stant^{ibus}: uno verbo, Corpore^{am}
omni^{um} congeries. Dicit^{ur} mund^{us}, q^{uia} id^{em} sonat, ac pul-
cher, et ornatus, propt^{er} eximiq^{ue} venustat^{em}, quall^{is}
et signavit sapientia Creatoris.
- 2^a Mundi dat^{us}, nemo du-
bitaverit, cu^m omnes intra illius ambit^{um} habit^{ent}. Id^{em}
dubitavi posset, an unic^{uique} sit mund^{us}, an vero den^t ali^{us} p^{ro-}
hunc, qu^{is} novim^{us}, et incolum^{us}? Duplic^{es} error^{um} opposit^{is} in-
venio. Alⁱⁱ eor^{um}, qui opinati s^{unt}, alios extra hunc e^{ss}e mun-
do: int^{er} quos insignis fuit Anaxagora^s, qui infinitos e^{ss}e
mund^{os} seu iudicabat, seu simulabat iudicare. Alⁱⁱ eor^{um}-
qui hunc mund^{um} adeo uniq^{ue} existimav^{er}unt, ut reputar-
ent impossib^{ilem} ali^{is}.
- 3^a Int^{er} utrunq^{ue} opposit^{is} error^{um} stat^{us} verit^{as}
receptissima int^{er} bon^{os} not^{is} Phil^{osophi}, mund^{um} defacto e^{ss}e un^{um}
cu^m; possibile tam^{en} e^{ss}e plures alios, quia^m omni^{um} poten-

sive Creatori nulli igitur facile Creatori, ac sic creat
 o. Nulli videtur arguitur apriori nulli repouit. Sola-
 xia negativa, et sensus omniis fere Mortalium vj argu-
 ti tenent. Prae negativa consistit in eo, quod nulli vestigiis
 dedent unquam naturae fraterum illius mundi, aut mun-
 dorum, quibus in mente aliquorum Phorum vacua existit
 nulli praeterea indicium reperiamus in sancta pagi-
 na: et denique nulla ex parte primarij possum talis al-
 terius mundi existet. Arguitur hoc, etsi nobis non pari-
 al evidet, temeritat' tam' vincit aduersarius.

2.

Nunc
 mundi eo p'fecto, potius supponendum, quod disputandum
 videtur ex illo genosio: videtur Deus universa, quae fecerat,
 otiorani valde bona. Ex eodem sacro textu hem, mundus
 in eo p'fecto, neq' fuisse ab eterno: ex ibi assignet' diei,
 antequam mundus non existebat, utrum vero ex natura rei deb-
 uerit incipere, an autem potuerit fuisse ab eterno, postea
 discurram.

3.

Mundus dividitur in duas sublunares, et supralu-
 nares. Pars sublunaris dicitur terra, aëres, et aquae: inq-
 ualibet ex illis vivencia cognoscimus: inter haec nos, quatuor-
 pedalia, creptilia, in aëre volatilia, in undis aquatilia
 aut supralunarem dicitur et haec, caelestia. Ceterum vocat' camp'
 ille unicus circum aëris globus diaphanus, et profala-

croculorum defectione caerule. Astras luminosa in a Cor-
pora, quae in hoc ethere fulgent.

6

Quae in parte sublu-
ni partem tenet, aëris, et aquae deest regio ignis, seu 2us lo-
cus reliquis tribus superior, ubi tanquam in patria sede ig-
nis habitet. Quaestio: quae in Perihelii partem lucidius freq-
uenti aëris noster. Respondent nemo, quod si in aëre
supra aëris ignis regionem, et ante orbem lunae: cuius inoe-
xifimile appareat. Illa sphaera ignis (inquunt) non lucet, et
nos illa aëris non respiciamus etiam noctu. Proinde non videtur, et
nos illius calorem non sentiamus, quando multi milia proua-
rum sunt nobis proximiora, quae solis, aquo tamē illuminantur, et
effovemur sentiamur. Si autem, neque lucet, neque videtur, quare
non ignis est? aut quibus meritis tale nomen sibi vendicavit?
nisi quod a Perihelii ita arbitrario voluerunt.

7

His arguunt
reant, qui Aristoteles intelligunt de vero, et vulgaris igne. Re-
spondent autem non tenent, qui sphaeram ignis Aristoteles hunc aliter
et intelligunt, quae autem quando subtilissima, et puri-
ssima, quae soli mundo sublunari supernatai proxima-
cipio, et per analogiam, seu similitudinem ignis a polari spec-
tat: quae sicut ignis est tenuissimus, et subtilissimus rerum omnium
quae experimur, sic autem illa rerum sublunarium tenuissima,
et subtilissima: sicut ignis luxuriosus fere propter suavitatem

hanc, aut melius, propter exiguam gravitatem, sicaut
illa levisima reliquis sublimata ad^o supernata. Sed
ignis non patitur secerem, aut commisionem aliquam, sic nec aut
ha.

Dices, similitudinem hanc esse levisimam, et insufficientem ut
propria regio aeris denominet sphaeram ignis. Proterea ali
qui iustici inferunt regionem ignis ex eo, quod, quilibet
flamma sursum ascendit, quasi quatenus naturali impetu su
centum, aut potius sui domicilij, non focus ac corpora gra
via, quae sunt contra se, tanquam locis suis quietis
unde deducunt, quod sicut sedes gravium est in centro terrae,
ita sphaera ignis est insupremis. Hoc autem arguere probat
sphaera ignis, prae, et vulgariter talis, non autem ignis per
analogiam aëris.

3

Res ad 13, id est de diffinitione denominatione, si
similitudo illa sit magna, sive parva, nobis sufficit, quod
suprema illa regio ab antiquis vocata fuerit regio ignis,
ut eodem modo non illa nominemur. Cohors Medicorum, et
reliquos humores, vocant nominibus quatuor elementorum,
terram, ignem, aerem, et aquam: nec maiore analogia in hu
mores, et elementa, ac in ignem, et supremam regionem a
eris. Sed non libet in remori elatura amplius immorari.

lo 1023 res, quod male inferunt Petri pati illi regionem ignis

eorum confuflammy. Flamma afcendit, n^oq^a in fupremis
 oris fuis contigit, q^d hoi, in materis, ficut reliqua gra-
 via, a q^a min^o gravio^r, quz aeri, et fpecie inferiorum locy
 occupans cogit flammz afcendere. Ad modum, quo vefica
 aere plena pofita in fune manuz fufly afcendit, n^oq^a
 quzrat fupra aquas contigit veficary, feufpherez frigida
 q^a ab aqua gravioze trudit. Simil^o difcurrendz e^o, p^oter-
 tuenda etiz foze regio vaporu, cu vaporu fufly afcendant,
 regio n^o odoru, cu y^o fimilit^o fufly ferant. Hancq^o infe-
 runt p^oter a^o perhipateticu.

W

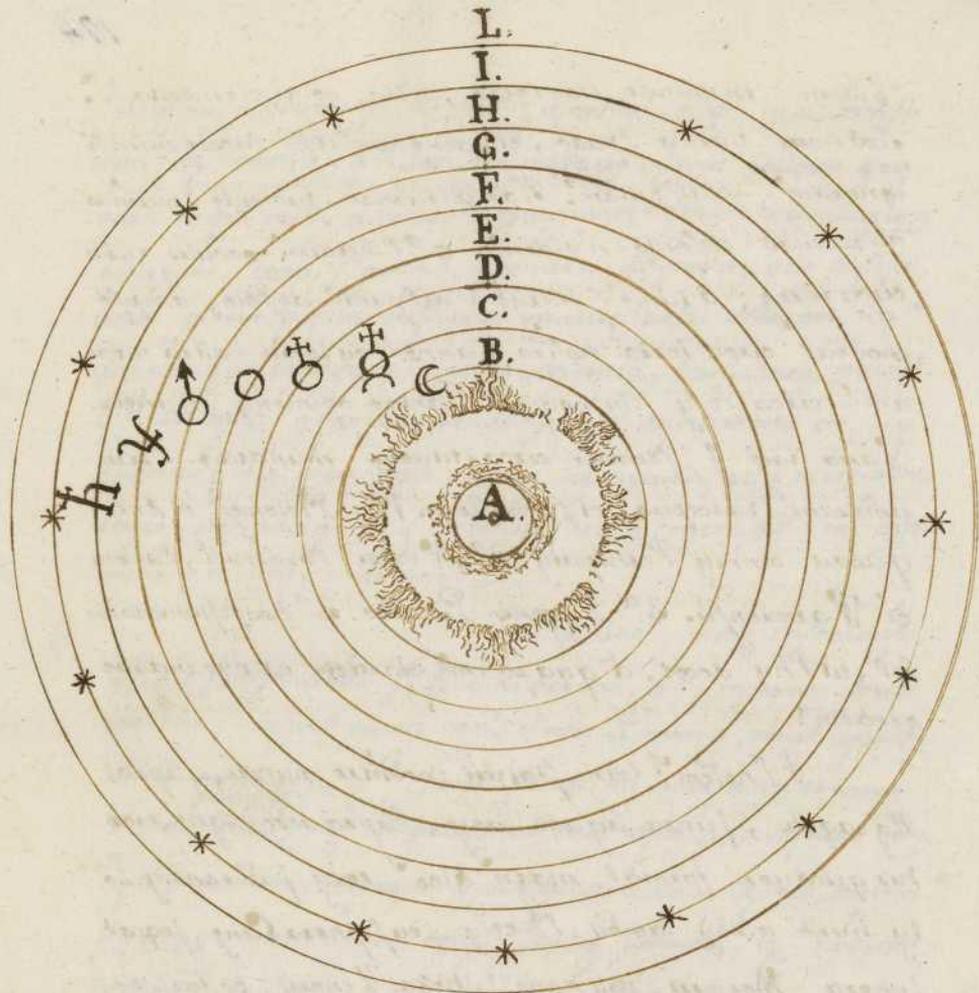
Sed quomodo male inferamilli,
 n^o dico fublanandi ff. Muffici omnes, q^d fuprema aeris
 regionu vocant fpherez igni. Sedes Deatoru vocal apud
 omnes empyreu, q^d Grece fonat itz acionez, et itanz
 nemo dixit, fedes Deatoru e^o vey igni a^o inferno eglu.
 equipararent; a^o prop^o quomodo analogia igney, autem-
pyreuz nominaveris eglu. Quidq^o p^oter huc, q^d noi^o fimi-
 litudine fuprema aeris regionu vocem^o igney, feufphe-
 rez igni. Satis hec fint dedecantata illa quofitione regi-
 onu igney, qua Novatores ufq^o ad impudet^o pulfant pa-
 tiencez Perhipatoru.

Capitulum 23

Mundi fystemata, ab i demagnitudine
 Mundi.

Videm' in mundo hoc terra, astra, celi, elementa, &c.
 Sed hanc partem passim, etiam nos ipsi incolis mundi
 ignoramus, etiam videmus. Sole aliquando praesens apparet, et
 aliquando absente non videmus, quod praecedimus occultis quibus
 circa terra; et tamen (mixtum) disputat de sole, an ipse
 moveatur circa terra nostra, an nos circa terra nostra moveamur
 circa ipsum immovibile? Praeterea opinionum stragula.
 Haec itaque sunt praesentata circa situationem mundanae. Quam
 umerant praecipua, et famulosa. 1^a est Ptolemaei, et Antiquorum
 omnium Peripateticorum. 2^a Nicolai Copernici, Canonici
 Warmionensis. 3^a Tyconis Brahe. 4^a haec praesentata sunt
 videtur, ut Phis decessit, et qua postmodum claritate ea explicanda
 quod praecedimus.

In hunc mundum statuit in centro mundi, supra
 aqua, supra aqua aere, supra aere ignis, circa
 huius quatuor formas magni globi terre sublunarij. In
 hunc hunc globi ambitu, 1° est sphaera lunae, sequitur
 sphaera Mercurij, post hanc sphaera Venere, postea sphaera
 solis, deinde sphaera Martis, post illam sphaera Iovis, et
 quae sphaera Saturni. Hi septem Celi dicuntur Planetarum. Su
 pra hos addunt alij duo Celi, nempe Fixamentorum, seu
 sphaera stellarum fixarum, et 1° mobile. Ob oculos reponit
 mago sequenti.

10 A signat ieruz iniqua, et B globus Lunae representans
 aut aqua, aer, et ignis. B signat sphaeram Lunae. C Mer-
 curij. D Venere. E Solis. F Martis. G Iovis. H Sa-
 turnij. I stelary fixary. L 13 mobile. In unguoq;
 Orbe mides, quaeq; signa, aut Characteres. Unusq;
 q; eorū signat Planety illi Orbi correspondente ex placito
 Astronomorū, qui figuras illas esin exerunt.

16. *Alphonſinus*, prædicti ab *Alphonſo* Caſſelæ Preſe Sapien-
 tiſſimo duos dies celes addiderunt inſ. fundam. firmam-
 mentis, et 1° mobile, quos *Chriſtalinus* nominave-
 re. Cuius huius additamenti ſc. q^o obſervare motus re-
 ptaonis in aſtu, quod idem modo prægere ab oriente
 in occaſu, motu declinationis, a meridie in ſeptentrionem, cui
 motui tribuitur inequalitas æquinotiorum. Iſte trepidationis
 motus n^o potest dici ſp^o unice, ex raptu 1° mobilis, neq^{ue} cum
 hoc ſim^{il}, et motu præ ſingulari ſphærarum. Adduntq^{ue}
 duo celes inſ. firmamenti, et 1° mobile, quorum unus re-
 gat præſeſionem æquinotiorum, alii motus obliquitas Zodiaci.
 T^{er}g^o unus, quæ alterum celes *Chriſtalinus*, vocat *anaſtæon*,
 q^o Græce ſonat *ætas*, ac *Sideribus* carens. In ſeſtæm
 hoc ſyſtemate ſædæ immoviles omnes, q^æ ſphæras celes-
 tes, ſeu ſint novem, ſeu undecim ſuſta nup^{er} dictæ no-
 vocal circa illas.

16. *Metu* *Wholeimaticus* ſyſtema ſimpliciter
 univerſi declaratur. Orbes ſublunares ſequunt^{ur} ſep^{er} ſphæ-
 ras Planetary, hæc ſequit^{ur} Firmamentis, hoc ſequit^{ur}
 1° mobile: nobis q^æ ſp^o ſphæras celeſtes, ſicutq^{ue} admi-
 rant^{ur} duo illi celes *Chriſtalinus*, ſomnino undecim, ſu-
 memoria teneat^{ur} ordinem Planetary præſent^{ur} hinc anti-
 quum verſiculur:

Post ſim^{il} ſum ſequit^{ur}, proxima Luna ſubſt.

indicat ordinem Planetarum incipientem a superioribus. Verba
buli illi sum, sum duntaxat litteras initiales Planetarum.
Signi duntaxat Saturnus, Iovis, Martis. Sum duntaxat, Sol, Ve-
neris, Mercurii. Idipsum magis clare, minus breviter dicitur
haec distica ex Andrea Cellario:

Saturnus prior: hinc Iovis: idem Gradibus:

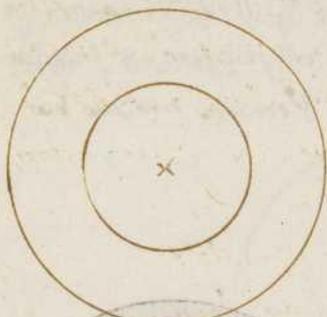
post sequitur Phœbus: Cypria quinta Venus.

Mercurius sextus: vix infima, etultima Lunae.

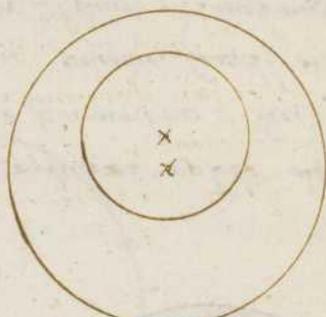
ordo Planetarum claudat hoc nuxo.

17 Si systema hoc ita simpliciter expositum non sufficit, ad Phenome-
natum Astrologum explicanda, duabus decarum. 1.º q. a Planetis motus
observantur viciniores terrae, motus remotiores ab illa. In imagine
ut supra posita semper Planetis hinc et inde distanda
tertia. = 2.º etiam Planetis observantur motus per se antiofisy, pro-
retrofisy suo proprio motu, et motu hinc tangens non moverentur.
unde vocantur antiofisi, et retrofisi, et stationarij. Ne-
cunq. gressu, et regressu non potest explicari simpliciter in im-
agine supra data.

18 Ad hanc difficultatem solvendam, duo inve-
niri hinc Ptolemaici, scilicet exentricus et epicycloi, quo-
rum explicatio breviter dicitur. Circulus exentricus est ille, qui
non habet centrum certum ex alio duntaxat circuli illi duntaxat
quodammodo hinc, et duntaxat centro. Appice in imagine:

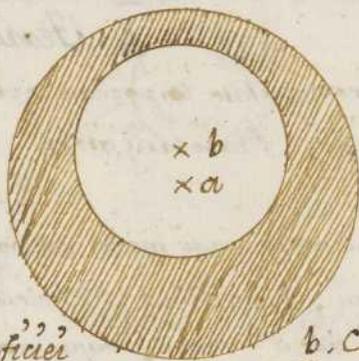

Concentrici.

Eccentrici.

Nunc fit: quælibet Sphæra, cui fit linea indivisibilis, hæc orbitæ amplè latitudinè duas hæc superficies, quæ respiciunt terræ et vocat' superficies vacua, albæ, quæ respiciunt cæli superi' et vocat' superficies vacua. Istæ aut' superficies n' sunt concentricæ, et eccentricæ, ut videt' in hac iconè:

a. Centrum superficies

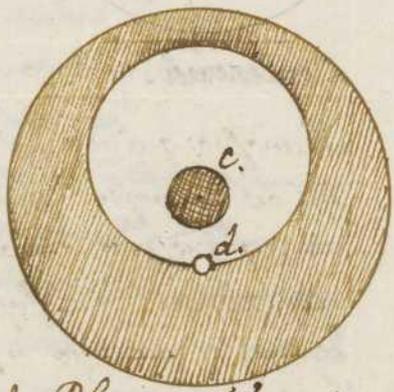
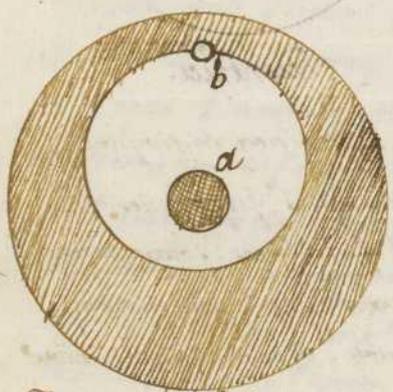
convexæ.

b. Centrum superficies

concavæ.

19 Poneg itaq' Sphæra Planetary supradicta hæc aliquæ superficies eccentricæ terræ, aliq' concentricæ, ut in supè-

in imaginibus; Planetarum autem quatuor^a superficies essentialis
 latius sphaerae invenietur manifeste aliquando esse vicinior
 terrae, aliquandoque remotior. Vicinior, necdum ex-
 habeo opposita exempla:

Planeta remotus à terra
 Terra.

d. Planeta vicinus terrae.
 c. Terra.

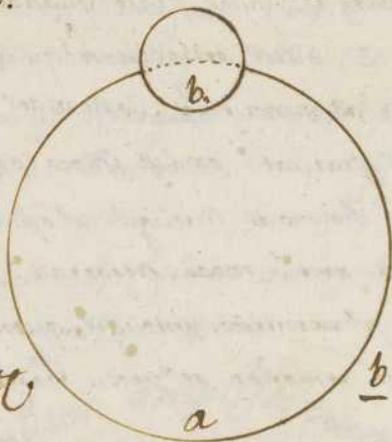
Ex ergo circulo^{rum} eccentricitate componuntur optime motus, aut
 motus elongationis Planetarum a terra.

2o

Quod vero modo re-

ti. inceant, sive antrogradati modo retrogradati, modo p^{er}
 sistant stationary, id componunt Ptolemaei p^{er} epicy-
 clos. Epicyclus circuli minoris, cuius axis est in peripe-
 ria alicuj^{us} circuli maioris. Sui exemplum. Da rotam lig-
 nosam curvam Yg. In circumferentia affige rotulam parvam,
 cuius axis, seu temo infigatur est in periphery rotae maioris.

illi rotæ magnæ similis quæ sphaera Planetarum
 sphaera Solis. Illi rotæ parvæ similis est Epicyclus Pla-
 netæ, ut vides.

a. Sphaera Planetæ,

b. Epicyclus Planetæ.

21 Illius Planetæ; Solis, circa axem sui epicycli: et dicitur cursum
 supremam partem epicycli, oculis nostris apparere recte incedere:
 dum pergit per inferiorem partem, apparere regressum; dum autem descen-
 dit ex uno latere, aut ascendit ex alio, videtur stare.

22. Sit epicidus circulus A. B. C. D. Quando Sol V incoctat, unoto B ad punctum A, recte gradit: quando a puncto A descendit ad punctum C, videt stare: quando a puncto C pergit ad punctum D, videt retrocedere: quando denique ascendit a puncto D ad punctum B, iterum videt stare. Omnia clara sunt, si statuas oculum in loco terrae, ut in imagine nuper data. Hoc modo intelligit per epicidus, quomodo Planeta modo recte, modo retrogradus modo stationarius sit: sicut per eccentricos intelligit, quomodo sit nunc vicinior, nunc remotior respectu terrae.

23

Hec sunt precipua Capita systematis Ptolemaici breviter expostita. Accedam ad hypoteses Copernicang. Nicolaus Copernicus advertebat systema nuper datum difficultatibus non vacare, et quibus gravibus, aliquid mundi hypoteses inveniit. Statuit sol immobilis in centro mundi: circa solem proxime girat Mercurius. Sequitur Venus: postea Terra, circa cuius centrum girat Luna; et terra circa centrum solis; postea Orbis Martis, deinde sphaera Iovis, circa cuius centrum gignant, quae ad stellulas, quae vocantur satellites; ipsae veroeque suis satellitibus gignant circa centrum solare: denique Saturnus ultimus Planetarum. Post istos orbis sequitur interitibus ponere immensas, et incredibili magnitudinis stellas carnis, donec venias ad firmamentum, seu Globum stellarum fixarum: quae ultima meta mundi, si sedes Beatorum non vacare.

22. Quando tribuat Copernico Systema hoc, et ab ipso nomen accipiat, tamen n' ipse fuit l' inventor: ne ut unanimiter sentiant auctores, Pythagoras Solis inventionem omnibus ascribit, et terra inde motu in Planetas exarata dicit. Philolaos secutus Pythagorei in quibus precipue nominant Philolaus, et Aristarchus, imo, et ipse Plato. Sed siue Copernic' sui reprobata Systemati, siue l' inventor, parum interest: Systema quidem senet, ut in imagine sequenti dantur.

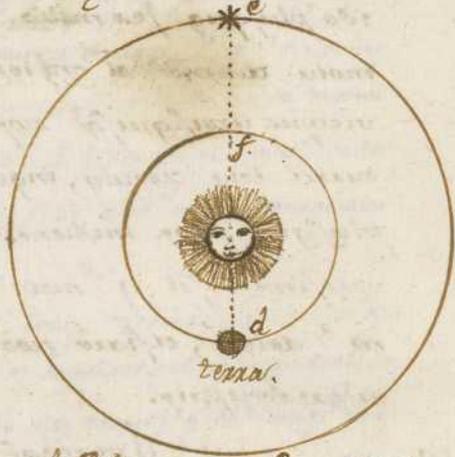
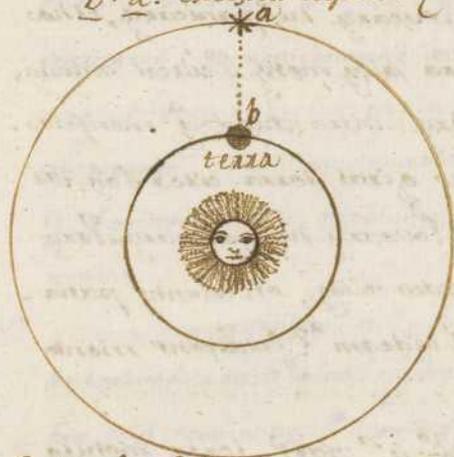
25 Omnia Astrorum phenomena hinc explicari, n̄ sicut
 ac in hypotheca Ptolemaica: imo quaedam difficultates
 vitant, quae vitare n̄ possunt Ptolemaici. Iporū rec-
 titudo, et retrogradatio Planetarū, sine iuramēto
 Epicyclorū. Sed quae difficultate vix a maxima hinc
 nec hypotheca. 1° ē incredibilis distā, Astrorū a
 centro mundi, quae talis ē, ut Magnus ille Orbis, quae
 fiat terra quando circa Solē, tendit sui, quasi
 punctū respectu illius intersticij, q^d ē in Saturnū,
 et Fixamentū Stellarū. Haec distā Astrorū a cen-
 tro mundi, et magnitudo eorumq; incredibilis, quae
 ex hac distā inferri, admitti potest, si aliquando
 nō appropiā fulserit. Sed vera tantū inventa ē ad
 defendendū hū hypothecā, quae alij Iporū n̄ potest.

26

Astrorū
 circulari movet circa centū Solis, modo in-
 terna parte sui circuit, modo in inferiori: & modo
 magis, modo minus distā ab axe Stellarū fixarū. Excessū
 maioris distā ad distā minorē ē valde ingens, scilicet tota
 diametere magni circuli, in quo hūrat terra, quae apud
 Copernicū dat 1553, idē mille quingenti quinquagin-
 tanorū diametru terre, quae faciunt 3161327, idē tres
 milliones centū quinquaginta unū millia sexcentū qua-
 draginta sex Leucarū Hispanicarū. Inq; notabili distā

distantiæ terræ, ab ijsq; Astris deberent astris appare-
re nobis notabilis mûra, aut maora, ut patet in se-
quenti schemate.

f. d. Excessus distantiæ maximæ à minima.

a. b. Distantia minima terræ
ab astro.

e. d. Distantia maxima terræ
ab astro.

27. Astræ vero apparent nobis $\{$ equalia in omnibus annis tempes-
tatibus. Unde ad solvendum hunc nodum nulla alia superius
via in systemate Copernicano, nisi ascere distantiæ terræ
ab Astris Fixamenti eorundem, ut illius disparitate mag-
næ Orbis in quo gizat terra, sit quasi puncti, et in par-
at aspectibus distantiæ in magnitudine Astrorum, et in Pla-
netarum Parallaxi. Igitur inmensa illa distantia ponitur
quæ probat, et quæ omnino existens, et aliter defendi sistem-
a non potest.

28. 2^a difficultas stat in motu terræ, et quæ soluta
improbat dicta Copernici. Hiemotus terræ, quæ nos illy n

precipim', aut sentim', q^d uigci precipuo, nō motu
 leui, e^t adeo celez iustā chopernicu, ut unusquisq^{ue} pro-
 lxy unaquaq^{ue} die iudat uny circuly equali terz,
 idē plusq^{ue} sea milia leucary, hūspanicary, et hoc
 motu diurno: hōt erit terra aliq^{ui} motu scilicet annu,
 vicypus unusquisq^{ue} noctu in xō duodez monfida-
 euntit toty circuly, in quo gixat terra circa soly, idē
 plusq^{ue} noz mitione, leucary hūspanicary. Vix
 verisimile sit, q^d motu adeo celez, et violento, patia-
 m^{us} dolua, et sciaē nob^{is} videam^{us} iudicent mentes
 n^{on} p^{ro}occupat.

29

Inprobal 2°: q^{uod} videt, terz motu
 precipiti n^{on} posse durare, qui illius spaci solvant,
 et ipse in parte discindat: q^{uod} nota eligis spaci p-
 eulcaubio ofringit, si nimis velocit circumferat. = 3°: q^{uod}
 precipiti ingenti ederet terra: lapis erit magno impe-
 tu emisu sibility edat. = His duab^{us} rāonib^{us} n^{on} negatione,
 totz disrumpi ab oppositione aëri, qui secat, et inae-
 etiq^{ue} exiit precipiti cupisbis Corporis violenti moti.
 Terra autz multy aëri scindit: q^{uod} suuo motu rapit
 ipsy aëri scy, et Corpora, que in illo s^{unt} ut pulvisculi-
 palcy, aer, th^{er}: q^{uod} nullas caa, cui disrumpat, neq^{ue} pre-
 pitu edat, dy citatissimo movet.

30

2°: q^{uod} lapis demisura

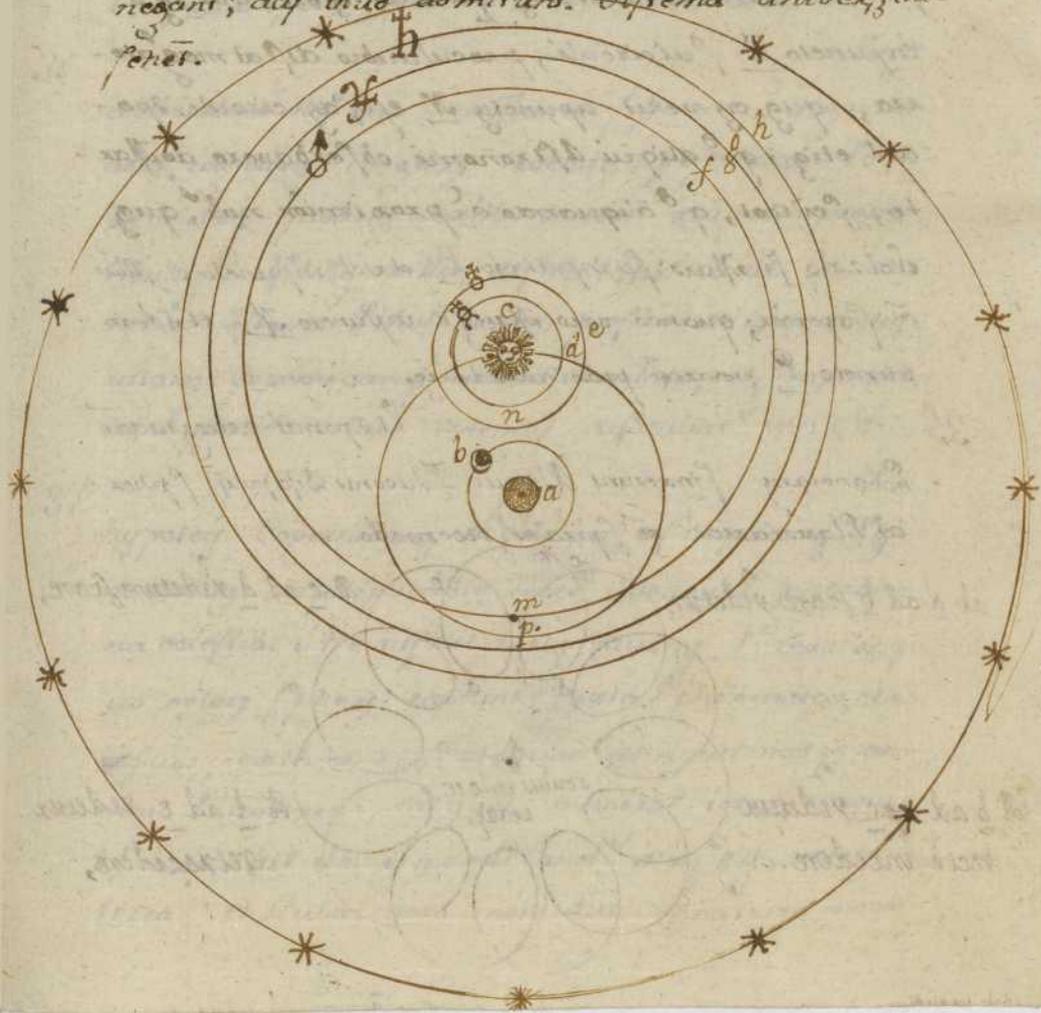

terra. Solera moventur, et terra quiescere, non est factum
 a Pagina. Ecclesiastiq 1° dicit: terra autem in eternum stat.
 Psalmo 32°: firmavit Deus terram, quia in mobile: Psalmo
 104°: fundasti terram super stabilitate suam.
 Nec proterez quiesce. Promota Solis dicit Isaias 38°
 reversurus Sol declinavit per gradus, quos descendit.
 Ecclesiastiq 1° dicit Sol, et occidit, et ad locum suum revertitur:
 ibi quod renascens haurit per meridiem, et flectit ad Aquilonem:
 Josue decimo narrat tanquam miraculum, quod
 stetit Sol in medio Caeli, et non festinavit occidere. =
 Proterea Chopeniciana sententia male audivit a severioribus
 Catholicis, quod proscripta fuit ab Urbano 8° Papa Galileo,
 a searimus Chopenici defensor.

33

Nihil aliud impugnantem
 ex Astronomia desumptum, saltem, quod nunquam potest
 videre integrum hemispherium celeste, sita in nullo in
 centro mundi, et quod quod stella fixa est tanto maior Sole,
 ut centum mille Solei non aequarent decem partem unius
 stellae. Hoc tam absurdum placidum deborat Lansbergius
 Chopenicium discipulum. Nihil immerito brevitas gratia.
 Deludo itaque, sistemem non potest scire Catholicum defendi,
 ut thesaurus; si quis autem debitorum potest immensari-
 tas astrorum, et magnitudine, poterit illud defendere,
 ut hypothesis, sub qua bene explicari poterit phenomenae celestia.

34 Ad Systema Iconis transcam. Ipsi statuit duplexce-
 ntry, aliter totius unives³, in quo stat terra immo-
 vili, alij orbis Planetary, in quo stat Sol. Circum-
 stante movent Sol, et Luna, reliqui Planety mo-
 vent circa centrum Solis. Sol³ Movili ad regendy mo-
 ty diurny spheray disputari Iconisari. Alij illud
 negant; alij illud admittunt. Systema unives³ia
 tenet.

A signat terrę B. Lunę C. Solis D. Mercurij E.
 Venus: F. Martis: G. Jovis: H. Saturnij: L. Luna-
 menty. Vt videt, Sol, et Luna peragunt suos circu-
 los circa centry terrę; Mercurius autē Venus Mars,
 Jupiter, et Saturnus circa centry Solis. Iponit sicut
 aet, aut inior elongatō Planetary a terra sicut
 pidiu Ptholomaiarū: nō quādo Mercurius Vg. e
 in puncto E sicut circuli, proculatubio distat magis
 xia, quā cū venit apunctū N eiaz, circuli. Ipo-
 nit etiā, q^d aliqui Astronomi obseruaverō de Max-
 te, scilicet, q^d aliquando e^t proximior nobis, quā
 Sol: nō si illas sit in puncto F, et Sol, in puncto C, Max
 e^t superior; quando vero Mars sit in puncto H, et Sol in
 puncto P, max^e proximior terrę.

33

Hispani retrogradatio

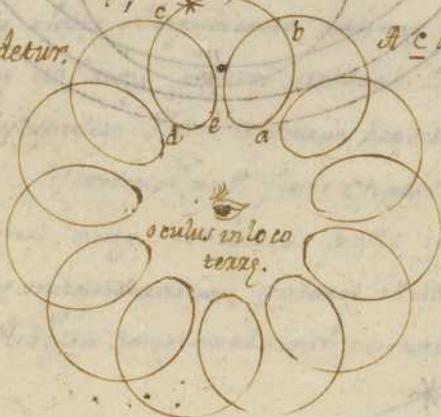
Planetary finaxerunt Aliqui Truconi Discipuli s^p p^rox-
 as Planetaryas e^t spirales, hō modo

ab a ad b stare videtur.

A c ad d videtur stare.

A b ad c videtur
recte incedere.

A d ad e videtur
retrocedere.

dy Planeta descendit, aut ascendit p^a latere cupisti-
 bei sp³ videt stare: nō approximat nob³, & longat,
 & nō tendit retrosp³, aut retrosp³. Dy gradū p^a super-
 iorū partē sp³ usq³ ad aliq³ sp³, videt incedere ce-
 le. Dy gradū p^a inferiorū sp³ partē videt retroce-
 dere. Hoc dmonitū jure sperant astrūm, qui sensen-
 t, satius fore. Epitulos Ptolemaicos admittens.

36

Hec

celebrexima illa lra de Mundo sistemata, quæ ad ea-
 actū cognitiōē longiorū tractatū. potuissent. Verfi-
 re velitis. quod nō ex illis videat^r reliquis prepo-
 rēndū? Nullū ex illis, difficultatis vacat. Quod ai-
 net ad sistema Ptolemaicū profitas reliquis antiq-
 uitate; Copernicany excellē claritate, et simplicitate;
 Tyconicū vitare intendit difficultas usūq³.

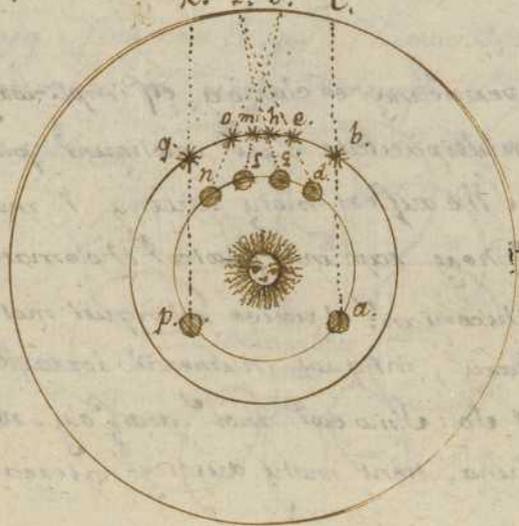
37

Dixi

hypotecū Copernicany cōclariorē, et simpliciorē. Nō
 ne motus multiplicitate clarē intelligunt p³ nomen-
 na celestia. Ne aufert motū diurnū p³ motū, q-
 uo ceterū sp³ rapiunt^r quata Ptolemaicū, cla-
 rē quos, exstheronican^r et unicos relinquit motū, con-
 nūy, Planetary, int^r quos numerat^r terra, et quib³
 b³ excludit Sol: Imo ex Planet^r duo Solū, nempe
 terra, et Luna, hēnt motū duplices: nō terra movet

circa suꝝ axes, et circa centꝝ Solis: 1° motu p^{er}fectiꝝ unꝝ
 circuly singulis dieb^{us}; 2° p^{er}fectiꝝ magnꝝ circuly sing-
 ulis annis: Luna itaq^{ue}, et movet circa terrꝝ, et p^{er}fectiꝝ
 terra movet circa Solꝝ: 1° motu p^{er}fectiꝝ unꝝ circuly intra
 mensꝝ unꝝ Lunary; 2° motu p^{er}fectiꝝ unꝝ Sole p^{er}fectiꝝ magnꝝ
 circuly intra duoꝝ decꝝ mensꝝ. Ergo septꝝ tantꝝ Planety
 movent p^{er}fectiꝝ Choptenoy: quinq^{ue} ex illis mot^{us} p^{er}fectiꝝ
 duoꝝ q^{ui} motu duplici.

38^a Expaucauit q^{ui} motu^s out^{er} motu^s
 elatit^{er} ad intelligeꝝ spazꝝ mundanꝝ. Itꝛ q^{ui} q^{ui} ainetat
 ad retrogradatꝝ Planetary Clatꝝ, et dicitur p^{er}cepti
 p^{er} huc, q^{ui} terra colerunt p^{er}fectiꝝ suꝝ circuly, quꝝ su-
 periores Planety: dꝝ enꝝ ipsa antea, relinquit post se
 Planetas, ipꝝiq^{ue} vident^{ur} retrocedere. Hoc intelligeꝝ in se-
 quenti schemate. R. V. F. C.

In Solincentis, ut videt in schemate. Circul^{us} p^{ro}cedit
 Soli, s^u p^{er} q^uo^m qua^m terra. Cuiusq^{ue} sub^{se}quit, s^u
 u^{er}q^{ue} Planes, I^z M^ontu. I^z u^{er}q^{ue} circulu^m p^{er} s^u
 mamentu^m. Quandoq^{ue} terra p^{er} puncto A, et Planeta impu-
 ncto B, aspici^t circulo^m s^uo puncto C fumamentu^m. Pa-
 rodit terra ab B ad D, u^{er}q^{ue} Planeta, quila^m mo-
 uet, uenit ad puncto C, et n^{on} ampliu^m aparet^{ur} s^uo pun-
 cto I fumamentu^m. P^{er} u^{er}q^{ue} p^{ro}cedit terra u^{er}q^{ue} ad G,
 et Planeta u^{er}q^{ue} ad H tantu^m, q^uo^m s^uo^m mouet. asp-
 icit q^uo^m s^uo^m puncto E sicut arica, et n^{on} ambula^m
 uicet. Cesse^m stationariu^m. P^{ro}cedit itery^m terra, u^{er}q^{ue}
 L Planeta aut^{em} u^{er}q^{ue} ad M. tunc aspici^t s^uo puncto
 F fumamentu^m. Et ecce retrograd^{us} est. Quando terra ue-
 nit ad N, et Planeta ad O, aspici^t s^uo puncto G
 itery^m est stationari^{us}. Deniq^{ue} ex terra est in P et Plan-
 eta in Q, aspici^t s^uo R, et ecce uicet inf^{er}re.

20

Pulchra

ista. Obu^{er}sa^m est expectat^{ur}, quia hoc, et similia fenom-
 ena celestia explicant in schemate Chapernicano, mut-
 i^{us} illi consiliu^m A mat^{er}is. Sed meo iudicio, n^{on} q^uo^m
 aliqua^m h^{ab}et^{ur} clar^{us}, et expectat^{ur} explicet celest-
 ia^m ap^{er}entia^m, debet^{ur} s^uo^m ad m^ulti, si aliunde uin-
 cit falsa. Si aliquis assereret, stellas omnes ce^{le}st^{es} uicet

et ratione prædicta, obediensq; divini voluntati, clarius et
simpliciter explicaret omnes celestes motus. Quod autem,
quod clarius explicandi, si hypothecis falsis? Idcirco Chy-
pernicana hypothecis, ut stat coercionibus prædicat, et Theo-
logici supra tractati.

91

Quo attinet ad Theophrasti, quod
at difficultat' ortus ex motu ieruz Chypernicano, vitio-
sa difficultat' ortus ex soliditate Ptolemaica spectan-
tis: et bene explicat motus partium Planetarum, dum quod
non explicat motus raptus, secundum nos, et admittit
1° mobile, in 2° Sicut nihil, sed deest Ptolemaicis pa-
recipua quædam parte sui systematis. Sinecaque non in-
telligi potest motus divinus: quod non præcipit, quomodo, id est
laneta movetur motibus prædictis, ut necesse est moveri, si-
nister eorum motus provocat ab alieno impulsu, et ut
ex quo prædictis, et notis.

92

His, clarius rationibus prædictis, et
vado, quod systema Ptolemaicum præstat exteriori, præ-
cedit, si aliquantulum corrigat, et auctus sphaeræ Meru-
rij, et Venæ statuant circa Solem, non circa terram. Hoc
est: quod a prædicta correptione explicari potest, quomodo
Mercurius, et Venæ sint aliquando superiores Sole. Si-
nister vero correptione id explicari penitus non potest, ut

patet perpendenti figuræ Ptolemaicæ, cuius caput
exhibet.

93

Sed etiam Ptolemeus evavit, quare predictas
duas sphaeras = Ptolemaicæ, q^a Astronomi Moderni
obseruasse dicunt, nempe ipsas duas Planetas et aliquan-
do superioris Solis, plane evavit, et sine decessere: tunc
enim Solis erat obseruatus, Mercurius, et Venus, aliquando
accedere ad terram, et aliquando recedere ab illa, necan-
te superioris sphaerae p^a eventibus Ptolemaicis. Non ob-
seruatus fuerat, q^a tantum recederent a terra, in directione
Solis superioris. Error itaq^{ue} ex defectu huj^{us} obseruationis
fuit inculpabilis.

94

Dico efficaciter: haec correctio non suspicit, ut
sphaera supineat. Probat autem non sphaera aliquando
obseruatur vicinior terrae, quae Solis sphaera sphaerae eius
corrigi debet, et statui circa centrum Solis. Nam cum q^a
descensus iste infra Solis sphaeram non potest p^a eventibus
Ptolemaicis: non in sphaera eventibus sphaerae par-
vicinior terrae et supra Solis, alias sphaerae sphaerae
q^a quantumvis sphaera descenda ad partem interioris sui
eventibus, manebit superior Solis.

95

Responsum sphaerae
re procul dubio corrigentis, si de centro sphaerae Planetarum in-
fra Solis eorum sphaera explorata, et non sphaera explorata, nec

facti potest explorari. Præterea Quia non alii dixerunt, unum
 Planetarum & inferiorum alio, nisi ex eo, quod unum fuerit ma-
 ius, parviorum, quod alium: qui enim maior fuerit inferiorior;
 qui vero minor, superior. Illud sic parviorum Soli non
 potuit exacte observari propter nimiam fulgoris occulenti-
 miam; & non potuit dici, si ille modo ex eo parvior
 est. Illud, et Soli, quod intendunt Adversarij, & neque
 ille sit inferior hoc. Si deest infra solem est valde
 cavendum, potuisset secure observari; cypero si leviculus
 mentis amulsi in dubiis verum.

96

Idem Mundi magnitu-
 dinem, quatuor Capiti promissim deventiam. Suppono
 ambitum terræ 24600 miliaria italica, quibus conveni-
 Leucas hispanicæ 6332 $\frac{16}{47}$. Suppono iterum hoc Calcu-
 lorum iterum, ut circuli se habeat ad Diametrum sicut 22 ad 7. Ven-
 de diameter terræ 1100 $\frac{8}{11}$ — miliaria italica /
 vel leucas hispanicæ 2024 $\frac{73}{187}$ — Hoc supponere debui,
 quorum distantiæ Cælorum atque dimetiuntur astronomij non
 per miliaria, aut Leucas, et per diametrum terræ. Ta-
 bolæque vobis iuxta singula seorsum sistemata distan-
 tiarum firmamenti acerrimo Mundi inde inferam diame-
 trum firmamenti, et ex diametro ambitum, sive circuli
 us circularis magnitudinem. Nec omnia imenjurata
 exhibebo triplici mensura scilicet per diametrum terræ

27 Unde inferet, q^d si uisus habitus, qui singulis die-
 bus decem leucas Hispanicas distaret totum firmamen-
 ty circuiret, temp^s inferret, q^d sequens tabelado-
 ces

Annⁱ. Dies. Hor^æ. Minuta. Secunda.

Juxta Ptolem. .... 33070 ..... 38 ..... 5 ..... 38 ..... 19 $\frac{7}{11}$

Juxta Tycho. .... 24367 ..... 162 ..... 15 ..... 31 ..... 45 $\frac{11}{11}$

Juxta Copern. .... 73104947 ..... 227 ..... 8 ..... 28 ..... 14 $\frac{7}{11}$

28 Stellarum magnitudinis firmamenti exactissimo Calcu-
 lo elaborata, juxta distanti uniuscujusq^e systematis,
 et reducta ad nostras Leucas, ut uisus capiti magis
 inferuat. Hæc firmamenti magnitudo vocari potest
 totius mundi Creati magnitudo: hæc si alig^{is} admittat
 at supra firmamentum ut^{is} mobile apud Ptolemy,
 Celi Crystallini apud alphonsum, et empyreæ apud om-
 nes quod nullo uerisimili arguto mensurari potest: cu-
 jus n^o habeant isti Celi stellæ, aut signis aliquod ad spec-
 tabile, n^o unde presumere possum^{us}, pp^{ter} aliquod enqua
 spectualem^{is} stellarum magnitudinis dimetiam.

29

Nota q^d Illu-
 si eo Copernican^{is} subunt fundamento Crasit^{is} lati-
 sing, judicant q^d n^o est stella fixa. equo distanciano-
 bri, et aliarum notabilium superiorum coeli. Sicut hanc

magnitudo mundi crearet, quantum ipse crearetur
 succint exaltationis firmamenti. Plura sup^a hanc
 re dare, ponit. Astronomi, quos Phisicis & quare
 ta sint fati.

Capit 3°.

An mund^{us} potius et aeterna?

Bo Cernit^{ur} nil aliud^{us}, quod infinita duratio, quod duratio
 sit infinita, duplici modo dici potest. 1° duratio
 in aevi sui coe^{nti} omni tempore xali, & imagi-
 natione. 2° plures durationes, succedens nunc tam in-
 finit^{us}. 1° modo d^{icitur} eterna existit, et durat: nec^{esse} est
 durat p^{er} successivas duracion^{es}, & species identificat sim-
 plices ill^{as} duracion^{es}, quod eternit^{as} divina vocat. De
 h^{ab}et eternitat^{em} genere intelligenti^{as} illud se be^{ne} dicit
 occy, eternit^{as} interminabilis vit^{as} tota sim^{il}, et eterna
 posse^{re}: 2° modo ad xali^{um} eterna salt^{im}, a parte post.
 noⁿ ad nos^{tra} intern^{as} duracione n^{on} h^{ab}et simplic^{es} duracion^{es}
 h^{ab}ent^{es} correspondent^{es} omnib^{us} instantib^{us} realib^{us}, lim-
 aginarij eternitat^{em}, & successiv^{as} existet, quod unq^{ue}
 lig^{is} destruat.

56

Cernit^{ur} alia^{rum} a parte ante, alia a parte
 post, alia utinq^{ue}. 1^a duratio sine principio. 2^a du-
 ratio sine fine: 3^a duratio sine fine, et sine principio. 4^a

mundi eterni. Angelus, et hoc post resurrectionem, et eterni
aparte post. Antiqui Philoſophi quos nosse debemus, iudica-
verunt Mundum esse eternum, aperte ante; et ydiano senten-
tia melior phia facit Divina solent fieri fatere debent,
Mundus de facto incipit. Cuius disputatio licet anpotu-
cui fuisse ab eterno, sed ita decteriſer.

32

Autores Immu-
nium pro hac questione solvenda distinguunt entia suc-
cessiva, et permanentia. Successiva, illud, quod non per-
sistit sine non existentibus, ut dies, anni, &c. Permanentia
illud, quod persistit sine existentibus, ut lignum. 1^a
sententia affirmat, Mundum neque quoad omnia disposita, et
permanere, neque quoad successiva potuisse esse ab eterno.
2^a a seculo, potuisse esse ab eterno, quoad entia, perman-
entia, quae, quoad successiva. 3^a denique tenet potuisse
esse ab eterno, quoad entia permanentia; non vero potuisse,
quoad successiva.

33

Sed. Mundus potuit esse ab eterno, quoad
quoad entia permanentia, quae, quoad successiva. Probat
quod nulla contradictio ostendit esse ab adversarij ex-
tali eternitate. Cuius credendum sit possibile in obsequi-
um omnium omnino id, in quo non ostendit contradictio, inde
credere debent, Mundum potuisse esse ab eterno. — Affirmat
autem Mundus potuisse esse eternum aperte post, et eternus

aparte ante. Deventu. n^o dubitat. Pro^o eos: q^o aeq-
 u^o xiprosfac^o eternit^o durat^o in eternu, ac durat^o
 ab eterno. Cui^o eduat^o eternitatib^o equo^o p^o p^o pe-
 lli altera repletur deceptu Creatur^o, altera veron?

32. Explicat^o necess^o: Creatura potuit herc^o tantu^o re-
 troact^o durat^o, quanto herc^o potest durat^o futu-
 ro; & durat^o futuru herc^o potest eternu: q^o & retro-
 act^o, eternu herc^o potuit. Probat^o mai^o: quolibet ins-
 tant^o, aut signo futuru eternitat^o a signato, quanto
 Creatura durabit usq^o in illud ab initio suu Creatur^o,
 tantu^o potuit existisse aparte ante: q^o nullu^o dat^o ins-
 tant^o, aut signu^o in tota eternitate futuru to^o remoru^o
 ab instant^o Creatur^o Creatur^o, ut n^o possit dari ali-
 ud in eternitate aparte ante, equo^o distans, et inq-
 uo Creatura p^oterit: q^o. Itaq^o sicut Creatura potest in
 eternu durare, q^o a nullu^o dat^o ex omnib^o instantib^o, aut
 signu^o eternitat^o futuru in cor^o usq^o durare n^o possit; sic p-
 otuit durare ab eterno, q^o a nullu^o dat^o ex omnib^o ins-
 tantib^o, et signu^o eternitat^o anteact^o, a quo durare
 n^o potuerit.

33. Obijciat^o: Eternu^o e^o propriu^o naz^o Dwi-
 nz: q^o n^o potest invenire Creatur^o. = N^o im^o p^o probat arg-
 utu^o, q^o a in tot^o exco, ag^o naz^o n^o ee eternu, unde retor-

cionis formatio potest. Directe neq; ant deprivatam
2° modo. Etenim e² proprius n^oz Divin^o, quaten^o
sine eremitate n^o angustat, aut dari potest n^oz Di-
vina; n^o vero, quaten^o etenim e² inf^ola n^oz Divin^o.
a reperiatur, aut reperiatur possit.

36

Objection 2°: deceptio
atque e² aliquando n^o existit; e² aliquando n^o existit
t^oz, e² fructus n^o e² eternus; e² deceptio Creatur^o e²
e² eternus. Probat major: deceptio Creatur^o e² e²
producta; e² e² producta; e² aliquando n^o existit; e²
deceptio Creatur^o e² aliquando n^o existit; e². Probat
minor: e² producta; e² manifeste don^o e² adeo; e² ma-
nifeste don^o e² adeo e² aliquando n^o existit; e²; e² e² p-
producta; e² aliquando n^o existit; e². Major stat exip-
so deceptio p^o ductione. Probat minor:

3. Obijci 2. scientia successiva posset esse ab eterno, nulla est
 nisi illa demonstratio Dei. Non autem: immanet demonstratio
 2. ex eo, q^d quib^d Creatura est ab aeterno et hec ab alio d^o. Unde
 tenet e¹ in ente in productis, q^d cadentia¹ in infinitum; et hec
 g¹ ut in h¹, scientia successiva posset esse ab eterno. Pro
 bat¹ minor: scientia successiva posset esse ab eterno, n^o invenie-
 ni, q^d peccata¹ in infinitum in successu generab¹ Creaturarum, et
 s¹ hoc n^o inveniri, predicta arguit¹ ut in h¹. Ratio minor cla-

13. Creati ab eterno; d' hoo¹ arguit imp¹ fecerit in Deo,
cu¹ d' illo libere creaverit ab eterno, et potuit n¹ crea-
oif.

82

Toto robati, utru¹ negari possit mai¹ arguit, quod
negam¹ negativ¹ eo, q¹ d' ut ostendat, fringam¹ aliquod
Creatur¹ paucis fuisse ab eterno, et postea deservit an-
teq¹ duravisset in finit¹ p¹ instaa¹. Dico durav¹ salite cre-
atur¹ eo¹ infinit¹, d' n¹ eo¹ infinit¹. Non¹ infinit¹, q¹ su-
ponit Creatur¹ perisse ante infinit¹ durat¹. Et infini-
ta q¹ s¹ p¹ probat ab inst¹, l' s¹ p¹ no¹ s¹ p¹ deservit, usq¹ ad
signu¹ s¹ p¹ productioni dant¹ infinita signa, seu infi-
ta; q¹ illa durat¹ o¹ infinita. Probant¹ si ab inst¹ deservit
productioni, usq¹ ad instans productioni, n¹ darent¹ infinita
instaa¹, possem¹ nuxando p¹ venire ab instans produ-
ctioni; d' eo ipso Creatura illa, n¹ est ab eterno; q¹ s¹ ab eterno
ab inst¹ deservit, ad instans productioni darent¹ infini-
ta instaa¹. Dico mai¹: q¹ quilibet nuxu¹ finit¹ pot¹ nux-
tando p¹ transire. Probant¹ mi¹: q¹ quilibet inst¹, aut s¹ p¹
no¹ dato ante illud dat¹ aliud in eternitate, et ante illud,
et sic in infinit¹; d' instans creatura possem¹ dare, et asse-
rere instans creatur¹, n¹ admirum¹ possem¹ nuxan-
do p¹ venire; q¹ ante instans creatur¹ illius, darent¹ ali-
ud instans in eternitate, et ante hoc aliud, et sic in
finit¹; q¹ Creatura illa n¹ est ab eterno. Dico¹ ulim¹

Cog: nō abstraxerō dicit illud, arctoz nō a signabi
tam stans a ligō.

Caput I.^{us}

Brevi noticia sphaeræ armilariæ.

83

Itaq; sphaeræ antiquæ ut quibusq; circuli describuntur, uti
visere, quæ clarior sphaeræ celestis imitatio. Nam ordinem
artificialiter figuratq; vocantur sphaeræ armilariæ: quoniam
ex circulis veluti ex armillis consistunt sphaeræ. Quæ
Explicatio in presenti breviter agerecum.

82

Itaq; in sphaera descri-
bantur puncta, lineæ rectæ, et circuli. Puncta principalia sũt
quatuor scilicet duo poli, et punctum æquinoctii, et punctum
solis æstivæ poli vocantur Cancerus, circulusq; sphaeræ æquinoctii
volutus, sive punctum æquinoctii opposita, quæ in revolutio-
ne sphaeræ nō mutat locum. Alii poli vocantur arcticus, seu
æquinoctialis, et antarcticus, seu meridionalis, seu
australis. Interdum etiam dicitur, quod sphaeræ sũt
æquinoctialis et perpendicularis. Punctum oppositum vocantur
arcticus. In sphaera puncta sũt diversa respectu diversarum
partium terre. Ad unum poli, ad alios sphaeræ lineæ re-

dicam p^a puncta, quæ respectu illius loci sunt
 vocatæ meridianæ, q^a quando sol a pingi hinc circuli
 istius sit meridianus in eo loco.

Equinoctialis, seu æquat^orix
 dicitur equalit^r sp^oriæ imp^oriæ celeritatonis, et mexi
 dionis. Hoc circulus equalit^r distat ab utroq^{ue} polo. Vocat^r
 utq^{ue} equator, q^a quando sol hinc circulus proximi^s sit
 uni poter equalit^r dieb^{us}, q^a vis in anno d^o d^o.

Zodiac

Dividit^r obliqu^o sp^oriæ in duas partes equales, spectat^r
 utq^{ue} oblique equatoris, et tangit tropicos taurini, et cap
 ricornij. Unde reliquos circulos hinc spectat^r Zodiaci,
 q^a n^o s^o d^orat, ut meridianæ indivisibilis a tanq^{ue} sit
 a seia quæq^{ue}, aut zona aliquant^o latitudinis. Ut motu
 hujus s^o d^orat linea edyptica, s^o d^orat, p^a quæ
 solinæq^{ue}. Vocat^r Edyptica, q^a in ea accidunt eclipses
 solares, et lunares. Totus Zodiacus dividit^r in duodecim par
 tes, seu signa, quæ sunt nominib^{us}, et caract^{er}ib^{us} notant^r.
 Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo,
 Virgo, Libra, Scorpius, Sagittarius,
 Capricornus, Aquarius, Pisces. Singula signa
 singulis mensib^{us} solperagrat, et tot^o Zodiac^o singularem.

Colurus solstitialis & circulus maximus, qui dicitur apud
 arctico p^o p^o punctus Canceri, usque ad p^o arctico, et hinc p^o
 p^o punctus Capricorni redit ad p^o arctico. Dicitur solstitialis, q^o
 quando sol attingit hunc colurum videlicet p^o Viri in anno attingit
 sol circulus istus p^o p^o et ingreditur cancerem, et ex ingreditur Capric-
 orni. Et ingreditur Cancerem finis anni maxima, et nomi-
 nima. Et ingreditur Capricornum finis anni minima, et nomi-
 nima.

Colurus Equinoctialis & circulus maximus, qui dicitur
 polo arctico p^o p^o punctus Arietis ad p^o arctico, et hinc p^o
 p^o punctus Librae redit ad p^o arctico. Vocatur Equinoctialis,
 q^o quando sol hunc colurum attingit dies et noctes equantur.
 Unde in fere, q^o colurus iste servat equatoris in sphaera celestis
 punctus Arietis, et Librae. Nota, q^o uterque colurus s^o circulus
 in meridianis, sicut dicitur, quidam sunt, et uterque p^o sunt ab uno p^o
 oio inclinat. Nascitur in imagine inferius datus quoniam
 quoniam maximus circulus videtur, quoniam inco s^o p^o p^o
 sicuti dicitur & Meridianus, ac colurus solstitialis. Ad minus circulos
 hinc sicut.

73

Tropicus Canceris & circulus parallelus equali-
 tatis, qui attingit Zodiacum in signo Canceris. Tropicus Ca-
 plicorni & circulus parallelus equatoris, qui dicitur attingit

in puncto Capricorni = 11° et tropicus descendi ad 23° signa
 namq; meiq; hanc circulus Zodiaci, qui est fixus 23° ascendi ad
 poles, itaq; revertitq; transfixus 23° ad oppositum polus. Tropicus Ca-
 plicornij 11° aut ad polus huiusmodi: dicitur vo ad orientem re-
 natz.

Proferant duo circuli polares, quia designant circuli
 lunarij polus, et denominantur apud aegyptios, all vocat ar-
 ctico, all antarcticus. = Et haec totius annularis spacia
 breviter sula descriptio. Viri quidam ad celestium motuum rationem
 Aug, ut molius p^rcipitatis, operibus suis sic se oportet in se
 ventis imagine. Alij sique aliquando.

[Faint, mostly illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

The first part of the paper is devoted to a general
 consideration of the subject, and to a statement of the
 objects which it has in view. It is then divided into
 three parts, the first of which is devoted to a
 description of the nature and extent of the
 disease, and to a statement of the symptoms
 which it produces. The second part is devoted
 to a description of the nature and extent of the
 disease, and to a statement of the symptoms
 which it produces. The third part is devoted
 to a description of the nature and extent of the
 disease, and to a statement of the symptoms
 which it produces.

Capitulum 3°.

Sintne Celi fluidi, an solidi?

77 **P**rimaria defensionis sententia Ceterum plusquam fa-
 reo, ad aduersionem. Ceterum Copernicani
 auxilium. Criticonum aliqui ex Ptolemaicis alijsq;
 Copernicanis ueniunt. Vixusq; oppositis opinionibus funda-
 menta excludo, neq; aliquid tanquam primum sententiam ad-
 iubo, ex inmundi systemate in illis positivis opinionibus an-
 pterius fuerim.

78 **Q**ui credunt soliditate Ceterum huiusmodi
 inuentione. 1^a q^a si motus mouent motu linearis capta
 mouent; et si possunt statari nisi conseruati q^a si motus esse
 uideat. Ratio motus q^a partes fluidorum facile diluantur pro-
 indeq; Corpora fluida non capiunt ordinem a Corpore aliquo.
 2^a q^a si uisus propria Corporum, que ad longa distan-
 tia q^a duras de sinant, ut oceanus in adamante calido si-
 le, et similibus. 3^a q^a fluida facile miscent, spumosa
 ut credunt de exarissimo ordine defensionis.

4^a q^a si perfectio-
 trinitati uisus non deneganda Corporum perfectio simis, qua-
 les si colit. 5^a q^a si stelle fixae in spumosa fluida in natura
 fixatae non possent cunctis scitu, et ordinis, distantijs in se, ut

cernit in paleis, quæ ferunt aſtuminum, et mox magis, mo-
 do min⁹ in⁹ dꝛuct⁹, aut ſeparate. = 6^a ſcipianet⁹ n̄ cernit.
 ſpina ſolida, n̄ cernit, aut accedent⁹, et recedent⁹ ad dex⁹: q̄
 facile intelligit⁹ ſi ſint in ſuo inſi^o. Clavus in circulo ſolido
 exornat⁹.

Optima auctoritatē Antiquorū Sapientū, quæ
 magni nomē eſt. = 7^a ab auctoritate ſcripturæ, n̄ ſon⁹. Ut
 dicit hinc ſcript⁹, cyeo (ide⁹ Deo) ſabriel^{is} eſt opus, quæ ſolidiſ-
 ſimo, quaſi quæ ſuſſi^o. In hoc textu Copula implicatio-
 nis manifeſte aſſertat⁹ gloriæ ſoliditatē. Ceterū nec ſer-
 ſea n̄ a ſancto ſolo prolata, & aquorū ex altit⁹ cy ipſo
 dicentant⁹.

86

De Gloriæ ſubſtante nec militat fundamenta. 1°.
 ſpina ſolidæ ſua colūne ingentis ſimplicitate, & ſtragorem
 edentem, quæ nos auidiam. = 2°. ſpina n̄ cernit diaphanæ,
 nec poſſent ſict⁹ videri: q̄^a mlt⁹ Corp⁹ in tanta claritate
 poſſent diaphanitatē & ſerare. 3°. q̄^a circa ſungitudo op-
 tico aduocit⁹ quæq̄ ab inſpina car vaporat⁹, & ſuſcipit,
 quæ a ipſa emanant. hoc autē ſic n̄ poſſet ſict⁹ cluſum
 oia^o cernit ſolida. = 4°. q̄^a ſic dicitur aſſertat⁹ de ſole
 nemp̄ hanc ſungitudo inſpina uerſi^o ill⁹ macul⁹, quæ in-
 ce planetæ ſolent obſervari.

Quinque ab auctoritate proximo-
 rum ſanctorū Patrum, quæ dicit Schermerw. = 6^a a^{um} auctore S.

Obijciat. 1° n^o debent multiplicari entitates ab ip^s fundamentis, et
 a se invicem. Colori 2° posteriori e^t multiplicata entitates 3° et debent itaq^{ue}
 ter finire sine gravi fundamento. Hoc autem non potest. Obijciat
 2° ad variationes Universis pertinet, q^{uod} sicut dicitur Corpora
 2° posteriora, dicitur, et simplicitate, et omnia substantia 3° posteriora co-
 lesia debent esse simplicitate. Ratio maxime, q^{uod} ad p^{ri}ncipia varie-
 tate debent repetiri omnes gradus, et genera entium. = Obij-
 ciat 3° n^o nulla ex Capite inferuntur 2° posteriora Corporum nisi ex
 2° 2° p^{ri}ncipio, et ita similibus; atqui in cogit^one multas dicitur
 ad ita similitudo: q^{uod} n^o item arguitur unde inferuntur 2° postero-
 ra. Ratio minime, q^{uod} ab initio mundi cogit^one fecerunt coram-
 p^octum, quin potuerit aliqui observare mutatio, aut diversione
 aliquam.

Ad 1° 3° arguitur dicitur: eorundem generis 2° posteriorum e^t corrupti-
 vilit^{er} Corporum 3° q^{uod} probaturum sim^{iliter} color e^t corruptivitas, nu-
 m^{er}o simplicitate arguitur ad negandam eorundem simplicitate, et mul-
 tiplicitate entitates. = Ad 2° 3° dicitur maxime: ad varietate u-
 niversis, q^{uod} ad defectu dicitur p^{ri}ncipio dicitur, negat^{ur} ad varietate depo-
 nit^{ur}, dicitur. Non dicitur de facto mundi tota e^t varietate, q^{uod} po-
 tuerit dicitur: aut dicitur hoc volantes, aut p^{ri}ncipio loquaces. Et
 q^{uod} varietate ad mixtura unice tenem^{ur}, q^{uod} e^t corruptivitas, aut
 2° posteriorum inferuntur. = Ad 3° 3° dicitur x^o dicitur dicitur q^{uod}
 n^o dicitur 2°.

Si 2° 2° 3° Cogit^one n^o sua corruptivitas. Probatur.

7^a ex sacra pagina dicitur esse corruptior. Iste motus
 dicitur Celestium, et sicut vestimentis vetera sunt, et si-
 cuti operamentis mutabuntur, et mutabuntur. Sic Epistola 2^a ad
 Tim. Cap. 3: adveniet dies Domini, in quo caeli magnificenti-
 potu transibunt, elementariae Caeli solvantur, terra autem et
 quae in ipsa sunt opera comburentur. Et paulo post: et postea
 nives, et propeccati in adventu diei Domini, et quae est
 arietum solvantur, et elementa ignis ardere tabescent.
Celestium, vetera sunt, mutabuntur, transibunt, et ardent
 solvantur, et corruptivitas.

8

Dico Celestia solvantur, et
 immutabuntur, non tam virtute naturae, et miraculo: dicitur.
 In via frustrata dicitur incorruptibilitate dicitur Caeli quae
 statim destinabat ad exitum. = 2° impugnat peritatem
 quae si dicitur ex scriptura, ad eos monitiones, nemo
 diceret, nam si vera esset imperiosa. = 3° Eodem modo loquitur
 D. Paulus de cetero, ad adiacentis. Corruptio autem elementorum
 et naturae ut in propria generali prohibitione

Reges, quae per se in ve-
 tera sunt, quae dicitur sensus, et inveniuntur in co-
 rruptione, non autem dicuntur, quae dicitur quotidie operantur mi-
 racula, ut Caeli indicio sentiant. = Nam, quae nos non in
 in adventu miraculorum in suprema Caeli dissolutione, non in
 miraculis forte exitu uno, quae sine causa naturae exigentibus

31
Caelum corruptus, sicut Deitate Corruptus sicut mixta
causa est, q^a duo sunt q^uod certitudine ab e^o ca^o non mor
ret. Sa^o spu^o negan^t, q^uod colosii corruptio miraculo^s fa^o sit
ex eo, q^uod Caeli solvant^r, et sunt ex natura sua inaccessi
biles.

30
Probat 1° 26: in celi dant aliqui duae species: 1^a ca
legitima. 2^a in suadet duplici ex Capito. 1° exgero^s
Cometae, quae sunt stellas quaedam denovo apparentes, et p^o
distant temp^o duxant^r, deniq^{ue} tandem perierunt. 2° exq^u
uibusq^{ue} maculae, quae gignunt in so^le, et sepe obscuras
t^u in se fuliginis illius formae.

31
Dices, Cometae semp^{er}
eo, et n^{on} semp^{er} vident^r q^uod sunt stellas, quae n^{on} omni expar
te lucent: proindeq^{ue} quando ad nos duxerunt latius lu
cidus, tunc apparent^r; quando v^o obscurus latius adierit
dixerunt omnino n^{on} vident^r. = Itaq^{ue}: q^uod hoc videt signi
ficat^r urice excolutatus ad incorruptis Caelorum defendentis.

32
Itaq^{ue} 2°: si ueritate potius sit obscurus, et calculatus,
quando Cometa debeat 1° apparere, et p^o quantu^m
in potius duraturu^m sint, donec disappearant, q^uod falsu^m;
q^uod quomodo aliquis a p^onomi^o ausu^m sit diuinare, quae
ad aliquis Cometae q^uod visus reddidit, et ad huc res euentu
n^{on} 1° p^ouata. = Ad solis maculas in se, et in se obscuras

ad id possum, vero firmius apertis, eas succedere genera-
xi, et perire.

33

Dicitur, Cometas n̄ in celo, & in regione aeris
appareat, q̄ a sudel' excoerz motu irregulari: sicuti et
in aliqua sp̄na celesti, p̄ illa b̄tarent motu regula-
ri, sicut Planetz. = Necopinio d̄z habuit sectatoris, hoc
ie d̄pextus evicent, Cometas cō in regione celesti. Ratiō
q̄ a observatio, eos minorz parvitatē efficit, quoz lunaz
vident' f̄ supra lunaz. Quos heant motu irregulari, n̄
probat, eos cō in regione aeris: q̄ a cō q̄i sunt fluidi p̄-
sunt n̄ min, quoz in aere moveri Cometz quocunq̄ vesp̄.

Objectiones v̄ d̄z, quod videt' opposita sentire eos de consuetu-
dine nationes, quoz sunt f̄ru. D̄ ju

The first part of the paper is devoted to a general
 description of the country, and the manner in which
 the different parts are situated. The second part
 contains a list of the principal towns, and the
 names of the several families who inhabit them.
 The third part is a description of the climate,
 and the manner in which the different parts are
 situated. The fourth part contains a list of the
 principal towns, and the names of the several
 families who inhabit them. The fifth part is a
 description of the climate, and the manner in
 which the different parts are situated. The sixth
 part contains a list of the principal towns, and
 the names of the several families who inhabit
 them. The seventh part is a description of the
 climate, and the manner in which the different
 parts are situated. The eighth part contains a
 list of the principal towns, and the names of
 the several families who inhabit them. The ninth
 part is a description of the climate, and the
 manner in which the different parts are situated.
 The tenth part contains a list of the principal
 towns, and the names of the several families
 who inhabit them. The eleventh part is a
 description of the climate, and the manner in
 which the different parts are situated. The
 twelfth part contains a list of the principal
 towns, and the names of the several families
 who inhabit them. The thirteenth part is a
 description of the climate, and the manner in
 which the different parts are situated. The
 fourteenth part contains a list of the principal
 towns, and the names of the several families
 who inhabit them. The fifteenth part is a
 description of the climate, and the manner in
 which the different parts are situated. The
 sixteenth part contains a list of the principal
 towns, and the names of the several families
 who inhabit them. The seventeenth part is a
 description of the climate, and the manner in
 which the different parts are situated. The
 eighteenth part contains a list of the principal
 towns, and the names of the several families
 who inhabit them. The nineteenth part is a
 description of the climate, and the manner in
 which the different parts are situated. The
 twentieth part contains a list of the principal
 towns, and the names of the several families
 who inhabit them.

Caput 13

De ca^a motus celestis, etiam fluxus et refluxus
 aqua.

Color moveri motu fereat supponendū: nō hōpse
 Chocennicus, qui vult Sole, et sphaera quiescenti, fereat
 tamē Planetas moveri q̄ aliqua Celsa Corpora mo-
 vent. Quod motus ip̄o circūaris, loquasi circūaris
 sit, anomine dixerunt. Vōy q̄ hō quaxi' i' sp̄u motus
 oca. Duplex ē fereat. 1^a a fereat Corpora celsa et
 orientia, et caetera. Vnae fereat aparet oca motus. 2^a te-
 net, fereat Celsa (licet nō sit fereat vivens) et oca fereat
 motus. 3^a deniq̄ defendit, eaq̄ motus celsi et oca
 ut Anglica Inteligeat motus.

Geo

1^a fereat nullo modico
 fenatore. Et quia fereat auctori motu fereat nō pro-
 quati in aporet error p̄ricū incidunt. Iudice esse
 oca modo loquor eo, ac Vinas, qui hōrologia re-
 vō vocantur a¹ Europei, nō q̄ a meo iudicio p̄ria
 vaxim eo a¹, aut vivens, et q̄ a eomōre vena fereat m-
 oca fereat invenerunt ab a¹ nomē adaptandū. In hoc
 fereat nō venant vocare oca Divina, aut fereat a¹
 ut op̄itaton d̄gusentis vixat.

Vol

Unde q̄ a¹ xena c̄ris-
 int animati, impugnat: q̄ a¹ nō aparet aliud Capud efi-
 oca, unde a¹ Celsa infereat, nō motus; a¹ motus e-
 lery nō probat q̄ a¹ d̄bal mōre: Loquendo a¹ motus -

Thoma exult: sicut Corpora inferiora subjacent
 et gubernantur a superioribus; sic Corpora superiora de-
 bent subiacere, et gubernari ab illa superiori materia
 spirituali. Hoc modo tota creatura ordo, et fit, ut in
 prima regantur per² media, et media per² superiora, in ju-
 ra ofaty Divi Dionisi. — Sed precipue probat opinantur,
 in hoc ordo, q^d nulla, aut pauciora inveniuntur in
 natura; reliqua aut opinione plura, et magna.

806

Circa quoniam
 influxus tres sunt scilicet 1^a Corpora Celestia in ter-
 restria in sublunaria. 2^a est per duos, scilicet per ventum, et per
 quoslibet visum, per aere ad aspectum influxu. 3^a De-
 dit aspectu influxu in sublunaria, ut aere ut in presu-
 dicet naturam libertatis, et parantur ordo virtutis.

807

Deo.
 Quis influunt in sublunaria? Est expressa d. Thomae. Pro-
 bat ab experientia: q^d a variis aspectibus corporum
 videlicet mutationes in sublunaria, ut pestes, sanitas, con-
 tinentes, fortitudo, severitas, et similia. Probat
 etiam sicut periodicis quibusdam periodis Lunaris: q^d spiritus
 maris, fluxus, et refluxus in diebus. Luna sanguis
 eorum. Sed haec fieri requirit sine valido in firmamentis
 Planeta: q^d = Accedit Axioma Divi Dionisi. 1° ad deo.

passiois distantiis; et sic uti agunt in sublimariis.
 Obj. 2. Si quid influentia, et agerent in eos sublimariis,
 ut esset repetitio a sublimariis; atque quod non repetitur?
 q. ut agunt.

884. Ad 1. R. quod magis; quoniam deo in flu-
 xibus coloris in sublimariis nullatenus in se habet danti in orbibus
 suis; eorum in fluxibus imparitatis; sic quod nemo mortalium per-
 tineret potest eorum spectu a fluxibus res sublimariis nisi fortis
 lectus aliter, et angulo desumpto admodum divergentibus. Il-
 le pacificat: quoniam sciam, danti aliquos eorum motu
 magnetici, aut altitatis nati fenomenis a sensu remo-
 ti, ut in se habet, non se habet, quoniam sit detrate eorum illa; quod
 in se habet, quod eorum corpora celestia benigne in fluxibus,
 quod eorum ut danti ut sequitur non se habet quod eorum detrate e-
 xpus celestis sic in fluxibus, q. ut non aliter.

882. Astrologi iudicii
 axi nunquam potuerunt demonstrare, curialis aspec-
 tus, sed quid danti, aut geminis duorum Planetarum noc-
 eat, pro se fluxibus, aut saluim, neque demonstrant.
 qd nocent, et pro se. Si enim arguerent desumptum a per-
 tenentia, scilicet ascensionis eventibus, sub eorum aspectibus
 eorum Planetarum danti se per se observant, scilicet a per-
 pectis aliquorum Planetarum manifestari ad aspectum Pla-

102
13^a quatuor, altera eorum in gradu valde intenso, altera
in gradu mediocri, et minima intenso.

¶ In eorum, q^a elementa

¶ In istis collata dicant, 1^a Symbola, 2^a Dissymbola. Et me-

tra Symbola vocant ea, quae derivant in aliquam exp-

ressionem quatuor, ut aër, et aqua, q^a utrumq^a e^o humo-

idus; aër, et ignis, q^a utrumq^a e^o aridus; terra, et ignis,

q^a utrumq^a e^o siccus; terra, et aqua, q^a utrumq^a e^o fri-

gidus. = Dissymbola elementa s^u, quae in multa eor^u

quatuor derivant, ut ignis, et aqua, quorum unum aridus

est, et siccus, alterum vero frigidus, et humidus; aër, et ter-

ra, quorum unum humidus, et aridus; alterum siccus, et

frigidus.

¶ Quæres, cur istæ quatuor entitates dicantur elem-

enta? Dico: n^o dicuntur elementa, q^a sunt 1^a rer^u eor^u

principia. Probatur: quatuor istæ entitates n^o s^unt simpli-

ces, et dispositæ ex materia, et forma, ut latè probabim in-

propria generali eorum transformatione, et corruptione

3^a q^a n^o s^unt 1^a rer^u principia. Ratio eor^u: q^a prima pri-

ncipia oportet esse simplicia, ut nemo negat.

¶ 13^a

¶ Dico: n^o dicuntur

Quae elementa q^a ora Capereant dponant ex ipso, sicut
 potio aliqua dponit ex varijs liquorib³, et aromatis.
 Probat^r q^a in alijs implem^t, aut quovis alio mixton^e
 invenim³ aliquod partem vestigij ignis, aeris,
 aut aquae: q^a praecitata mixta sine fundamento dicunt^r
 dponi ex alijs elementis.

Rebus s^c elementa eo adeoatem-
 perata immixtioni, ut n^o possint suas virtutes integre
 exercere. Itaq³ ignis n^o dicit^r prop^r mixtionem aquae, q³
 qua temperatur: et sic de reliquis. Itaque n^o inve-
 nim³ vestigij elementorum immixti. Itaque q^a leme-
 nta s^c ita temperata in omnib³ mixtis, ut ignis n^o ex-
 dat aquae, neq³ aeris, s^c ita temperata, ut unus prop^r
 videret. Sic³ ora mixta erunt in se firmita, et nat-
 cant eandem doctrinam uniuscujusq³ elementi. Et
 d³ elementis fortius praevalebit, et praevalebit ad versa-
 minus forte, sicut mixta suapte sua corrumpent.

Rebus d^o q^a nullis vestigijs elementorum reperit in
 mixtis, q^a immixti n^o manent sicut elementa, et tantum

202
13
virtuali, aut æquivalenti. = Necesse est nil nocet nos-
træ opinionari. Dummodo decedat, Corpora r^o sponi exel-
ementis actuali² salval nosstra 26.º = Quod aut ele-
menta mansant virtuali, aut æquivalenti immutari p-
otui auctoritate, quæ ratione saned. Sicut virtutes o-
mnes mixtorum rite examinemus, scilicet p^o quondam
analogia, aut similitudinis potentiam dicere, esse et vir-
tutes elementorum, aut elementa virtuali ibi manentia.

12
Dico 3.º quatuordecim entiteria facta vocant Elementa, q^o creatu-
ni 7.º p^o aucta ingenere, aut Creato Mundi, et omnia post-
ea facta ex oia p^o dicitur fieri. Ratione q^o in exercitio rati-
factio terra simul ex æte videtur in 1.º genere sibi etia
su mentio de aqua, et æte, dum dicitur sp^o pariter Dei fe-
rebat sup^o aqua, id est, aeri, aut ventis ignis quoq^o in 1.º
Creatura mixtione oportet: ex indio facta fuerit lux quæ
et prietas ignis. Eade q^o iudicaverunt antiqui terra æ-
re, igne, et aqua, fuisse 7.º Creaturas sublimiores: omnia
ve oia p^o spona generata. Et hæc te ead elementa dicere
re.

Totae dignitas e' sua hujus denominationis, scilicet, q^a
 inobis mixtis reperit aliqua simile illis quatuor entita-
 b³. autem mixta s³ sicca, aut humida, aut frigida, aut
 calida: q² d³ aliqua simile igni, lacu, lagu, l³oxy.
 Sicut aliqua mixta in nulla eorum quatuor notabiliter
 excedat, dat in illo aliqua sile¹ elementu in¹ f¹temper-
 atin, d³at nullu eoru per³ pondaret.

Caput 2°
 De primis quatuor.

Calor, frigiditas, humiditas, et siccitas vocantur quatuor
 V³. Quod autem jure? disputari potest. Multi ex antiquis
 quis Porripati judicantur reliquas oes quatuor sponen-
 s³ quatuor: d³at Color V³ cereuleu nil sit aliud, qu-
 a centi gradus Caloris, ex oertis gradib³ humiditatis V³:
 et sic d³at reliquis quatuor ut d³en s³itate, s³uicitate d³.

Sicut
 veru eor¹ jure vocarent V³ quatuor. Sicut falsu e¹ juri-
 ce hac rone: q^a d³at Corpora alba V³, qu³ ex f³uon³
 s³ nimis calida, et alba, nimis frigida, et albanimi:
 sicca, et omniq³ nimis humida: d³at oig³ alba media.

habent alias quales¹ p¹ia¹ ut ignis luc³, aer, et aqua
 diaphanitate³ nescio cum vocare voluerunt¹ p¹ia¹ profertim
 ex luc³, et diaphanitate³ sint rarissim³, & mirand³ quales¹.
 Ad Quatuor fametiores, et usitata¹ quales¹ accedam¹. Ca

Calores

Alij sui motu & quales¹ dixerunt homogeneas, et separari ge-
 n¹ exogeneas. V¹ac¹ res¹ solitas nata ex eo, q^d p¹ia¹ coctionis sepa-
 rant videm¹ partes dissimilares Corporu³, et similares dixer-
 unt. Sic quando lignu³ calefit, dixerunt partes humida³,
 et sic dixerunt separant¹ a reliquis, et in vapor³, aut fumo no-
 beunt. Sic accidit in separacione¹ ciboru³, qui fit in stoma-
 che virtute Caloris.

Novatores hanc dicunt expletione¹.

Sed ip¹ sin¹ melioru³ coadibent: no³ eoru³ qui calores d¹ s¹bere
 dicunt in motu vehementi, & perturbato partu³ Corp-
 re; alij in quidam³ Corpuseit¹ Calorisfici¹ figur³ rotunda³,
 ita tam³ subtili³ ut Corpore³ sua³ parte facile possint por-
 meare. In neutra expletione¹ inventum¹ no³ caloris³ raga³.

In p¹ia¹ eni¹ motu ille persuadetur partu³ n¹e¹ caloris³ no³-
 apud Adversarios Corpora fluida heni¹ sua³ partu³ sim-

111
in hoc motu p^r turbato; eductis Corpora fluida: q^d Cor-
pora fluida, ut aqua, sunt calidiora quibus corpore
fluida. Deinde dant aliquo fermentatione frigida (apu-
d Chemicos) ut cernit in aëre calidiora: tunc pars motu
p^r turbato moventur, ut in quodam alio fermento, quod ideo ad
calorem, aut frigiditatem, et potius frigiditatem.

131

Denique corpora fluida
calidiora nullo fundamento aperiuntur, et q^d ea sunt sequen-
ter, in positione videlicet ad calorem calidiora. Sed quoniam
ea corpora fluida admittunt, ad frigiditatem calidiora, nec
calorem. Et tunc talia corpora fluida identificantur frigiditatem, sequen-
ter, q^d semper ad in maiorem partem calidiora, nec ad calorem,
nec ad frigiditatem q^d corpora fluida ita nunquam pereunt, et
ut denovo generantur iuxta frigiditatem calidiora, et sunt utrumque. Si-
milia identificantur frigiditatem, et corpora fluida revertuntur in
calorem. Quia itaq^{ue} calidiora. Manet dubium in aëre.

132

Defini-
tione similiter diffinitur Peripatetice et Novariorum. Aristoteles frigiditatem voluit esse qualem, quod est homogenea, quod heteroge-
nea dicitur. Nam videtur esse q^d frigiditatem dicitur liquefacti
q^d eorum partes dissimilares coalescent in unam massam solidam.

Novatorum aliqui frigiditatis statuunt inquirere par-
 tium corporum; alij in quibusdam atomis, aut corpusculis fru-
 gosis figuris multilateris, & hexahedricis, aut tetra-
 hedricis, quae decimus in Cuspibus pyramidalis. Istae expli-
 cationes istas subjacenti impugnantur, ac praecedentes, ut p^o p-
 enderit dicitur. Nonq^o in iis reperitur immixtam.

Humiditas

133
 e^o quales, quae corpus reddunt aptum transire iteri sus-
 cepti, et aliter acquirere. Cernit hoc in aqua, cuiusmodi
 humiditas, quae se facile accommodat figuris vasis inveni-
 ti, quae eumq^o ita fit. Hic insuntant Novatores, quae def-
 inunt humiditatis fluiditatis, e^o diversissimas quales
 sunt: quae flammam fluidam, n^o tam humidam.

Hocantur.

modo probat dicitur explicatorem n^o e^o rixosus desios, invenit
 in humiditati. In autem hoc vitium, cartesiani pariter fun-
 dunt calorem e^o fluiditate. Verumq^o enim explicat p^o motu per-
 turbatum partium. Ex quo sequitur, quae audent deconvare hoc
 ad firmam, saltem nullum corpus fluidum possit frigidum, &
 natio fore calidum. Ratio: quae fluidum e^o. quo partem mo-
 tu p^o turbato invenit: in hoc enim stat fluiditas; & si parte

oxu n^o uny corpus, & plura corpora, unumquodq autz
 illorū n^o mutat figurā, & si sphericū sphericū ma-
 net, si angulosū angulosū; solum mutat figurā tota d-
 gressio, seu accretio, q^a n^o dicitur explicatio. = Si
 hinc inde mentis nostrae exponere temp^o poteret defen-
 derem equidē sinceritate n^o quā positivā, & meo neg-
 atū humiditatis.

UNIVERSITATIS
 CAPITULUM 33

De 2^a qualitatis.

Novitiores, et famulosos quales eorum, quos in 2^a nu-
 rant, exhibē p^a curare oportet. Non enim animus, et No-
 vatorū dicitur vertere, quoniam p^a temp^o n^o licet,

§ diaphanitas opa-

sita corporū sicut aliquis explicavit oia corpora (inquit)
 poros hēt, modo plures, modo pauciores. Corpus, q^a ab-
 undat poris, eorū hēt linea recta duos ab una superfi-
 cie ad alia diaphanū sicut vitru, aqua, &c. Corpus autz,
 q^a paucos hēt poros, aut. ea sinuosa duos opacū sicut
 aurū, terra, &c. Rade: q^a p^a illa foramina recta possunt
 transmitti radij visuales; sicut foramina sūt sinuosa,
 rariū visuales n^o transmittit p^a illa, & impingit in corpū

Vnaczo flexid. Nec speciosa explicat^o ad m^uti n^o potest
aneganti^o vocuy.

Impugnata^o proterea q^u n^o posunt lines
poterit ita e^o dispositis, ut unde quaq^u aspiciant, recte
incedant respectu oculi nostri.

136

137

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

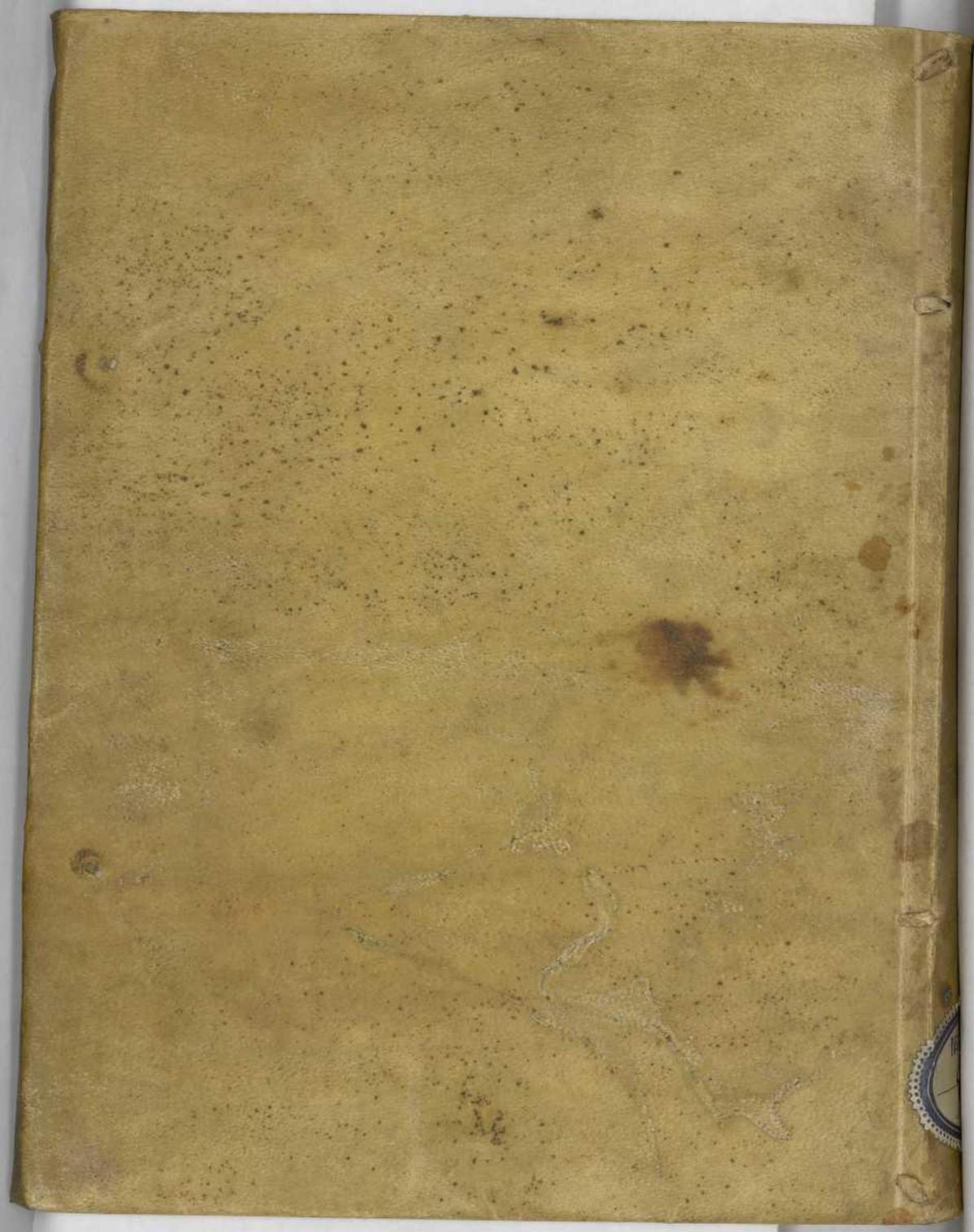

118

108

10

15

20

25

30

No Caja
8-37